

Το Γαλαξειδί

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Μηνιαία Έκδοση – Ιούλιος-Αύγουστος 2021 – Έτος 74 – Αρ. Φύλλου 773

το Γαλαξειδί

Ιδιοκτησία - Έκδοση
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
Συντακτική Επιτροπή
ΖΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ-ΚΟΥΤΡΑ,
ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΑΚΗ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΣ,
ΣΤΑΥΡΙΑΝΗ ΛΑΞΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΛΚΟΣ,
ΤΙΝΑ ΑΝΑΡΕΛΑΟΥ, ΚΕΛΑΥ ΠΕΤΡΑΤΖΑ,
ΗΛΙΑΣ ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΛΗΣ, ΖΑΜΠΕΤΑ ΡΟΗ.
Γραφεία Συνδέσμου - Εφημερίδας
Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς
Τηλ. - Fax: 210 41.23.528
e-mail: syngalax@gmail.com

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΔΑ

«Κωνσταντίνος Σάθας. Ο ιστορικός, το έργο και η εποχή του»

Στο πλαίσιο του εορτασμού των 200 ετών από την κήρυξη της Επανάστασης του 1821, ο Δήμος Δελφών και το Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, με την οργανωτική μέριμνα του Δικτύου Δελφών, συνδιοργάνωσαν επιστημονική εσπερίδα με θέμα «Κωνσταντίνος Ν. Σάθας. Ο Ιστορικός, το έργο και η εποχή του». Η εσπερίδα, που είχε τεθεί υπό την αιγίδα της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία και προσέλευση κόσμου, το βράδυ της Παρασκευής 23 Ιουλίου στο Γαλαξειδί, στην πλατεία Κ.Ν. Σάθα, όπου δεσπόζουν η προτομή και η οικία του μεγάλου ιστοριοδίφη.

Τις εργασίες άνοιξε ο Πρόεδρος του Δικτύου Δελφών, κ. Νικόλαος Κατσικούλης, που υπογράμμισε τη συνεισφορά των κ.κ. Κατερίνας Νικολάου και Μάρως Τασιού-Γουργουρή στην άρτια διοργάνωση της εκδήλωσης. Ακολούθως το λόγο έλαβαν ο Δήμαρχος Δελφών, κ. Παναγιώτης Ταγκαλής και ο Πρόεδρος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης κ. Δημήτρης Παυλόπουλος, που σημείωσαν τόσο το ιστορικό βάρος της ναυτοπολιτείας του Γαλαξειδίου, όσο και τη σπουδαιότητα του προσώπου και του έργου του Κ.Ν. Σάθα. Χαιρετισμούς απηύθυναν επίσης ο Βουλευτής Φωκίδας κ. Ιωάννης Μπούγας, ο Πρόεδρος της Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, αναπληρωτής καθηγητής κ. Χρήστος Καραγιάννης. Παρέστησαν επίσης καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών της εσπερίδας ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Γεώργιος Δελμούζος, ο Αντιδήμαρχος κ. Ευθύμιος Γρίβας, ο Πρόεδρος της Κοινότητας και του Λιμενικού Ταμείου Γαλαξειδίου κ. Σπύρος Μπαρλιακός, ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Φωκίδας, κ. Βασίλης Αυγερινός, η Διευθύντρια Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης κα Αμαλία Παπαϊωάννου.

Την πρώτη συνεδρία της εσπερίδας με γενικό τίτλο «Ο ιστορικός Κωνσταντίνος Ν. Σάθας» συντόνισε η Γαλαξειδιώτισσα κα Κατερίνα Νικολάου, αναπληρώτρια καθηγήτρια Βυζαντινής Ιστορίας, η οποία έκανε σύντομη αναφορά στη σημασία της συνεργασίας δύο σημαντικών φορέων, του Δήμου του «Ομφαλού της

Στιγμιότυπο από την εσπερίδα.

Γης» και του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, του αρχαιότερου Πανεπιστημίου των Βαλκανίων, για τη διοργάνωση της εσπερίδας.

Οι εισηγήτριες και οι εισηγητές προέβλεπαν την πολύτιμη συμβολή του Γαλαξειδιώτη ιστορικού στην ανάπτυξη των σπουδών του Βυζαντίου, του Νέου Ελληνισμού με έμφαση στην εποχή των λατινικών κυριαρχιών και στη Νεοελληνική Ιστορία γενικότερα.

Η καθηγήτρια Βυζαντινής Ιστορίας κα Τόνια Κιουσσοπούλου ενέταξε το έργο του Κ.Ν. Σάθα στην προσπάθεια «αποκατάστασης» του Βυζαντίου, που ξεκίνησε τόσο στη Δύση όσο και στην Ελλάδα τον 19ο αιώνα. Με την έκδοση πληθώρας κειμένων της βυζαντινής Γραμματείας ο ιστορικός έδωσε πολύτιμο υλικό στους ερευνητές που ανέδειξαν τον μεσαιωνικό ελληνισμό ως αναπόσπαστο τμήμα της ελληνικής ιστορικής συνέχειας, όπως την είχε προτείνει ο Κ. Παπαρρηγόπουλος.

Στο ίδιο πλαίσιο αλλά με εστίαση στην ιστορία των μετά την Άλωση χρόνων κινήθηκε και η παρουσίαση του αναπληρωτή καθηγητή Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας κ. Βαγγέλη Καραμανωλάκη, ο οποίος ανέλυσε τον τρόπο με τον οποίο τα εθνικά κράτη τον 19ο αιώνα ανασυνέταζαν και διαμόρφωσαν τα αφηγήματα των εθνικών ιστοριών τους και κατέδειξε πώς στον ίδιο δρόμο κινήθηκαν τόσο το

ερευνητικό έργο όσο και η εκδοτική παραγωγή του Σάθα.

Στη συμβολή του στη μελέτη της ιστορίας του Νέου υπό λατινικές κυριαρχίες Ελληνισμού αναφέρθηκε η ομότιμη καθηγήτρια Ιστορίας του Νέου Ελληνισμού κα Αναστασία Παπαδιά-Λάλα. Παρουσίασε τις σημαντικότερες μελέτες και εκδόσεις χειρογράφων ιδίως από τα ευρωπαϊκά αρχεία και μάλιστα της Βενετίας, που εμπλούτισαν τη δεξαμενή πηγαίου υλικού για τη γνώση και κατανόηση αυτής της περιόδου της ιστορίας του ελληνικού έθνους.

Η δεύτερη συνεδρία ήταν αφιερωμένη στη σχέση του Κ.Ν. Σάθα με το Γαλαξειδί. Συντόνισε η κα Μαρία Ευθυμίου, καθηγήτρια Ιστορίας του Νέου Ελληνισμού.

Η υποψήφια διδάκτορας φιλολογίας κα Λία Σέββα μνημόνευσε τα τοπικού ιστορικού ενδιαφέροντος ζητήματα που έθιξε ο Σάθας στην έκδοση του Χρονικού του Γαλαξειδίου.

Η προϊσταμένη της ΕΦΑ Φωκίδας κα Αθανασία Ψάλτη εξήρε τη σημασία της ανακάλυψης του χειρογράφου στη Μονή του Σωτήρος Χριστού στο Γαλαξειδί από τον Κ.Ν. Σάθα για τα αναστηλωτικά έργα τα οποία έγιναν στο μνημείο διαχρονικά, για να καταλήξει στην αναλυτική έκθεση της επικείμενης αποκατάστασης του Καθολικού της Μονής.

Αντικείμενο της ανακοίνωσης του καθηγητή Ιστορίας της Τέχνης κ. Δημήτρη Παυλόπουλου ήταν η παρουσίαση του χρονικού της δημιουργίας

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Γενικής Συνέλευσης τού Συνδ. Γαλαξειδιωτών

Σύμφωνα με τα άρθρα 10-14 του Καταστατικού και την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου

ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ

τα μέλη του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών σε Γενική Συνέλευση στις 10 Οκτωβρίου 2021, ημέρα Κυριακή, στις 10:30 το πρωί στο γραφείο (οδός Καραϊσκού 111, 6ος όροφος) με θέματα ημερήσιας διάταξης τα παρακάτω:

1. Λογοδοσία και έκθεση πεπραγμένων Δ.Σ.
2. Οικονομικό απολογισμό και έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής από 1/1/2020 έως 31/12/2020.

Ως πρώτη ημερομηνία Γενικής Συνέλευσης ορίζεται η 3η Οκτωβρίου. Επειδή όμως δεν επιτυγχάνεται ποτέ απαρτία **ΟΡΙΣΤΙΚΗ ημερομηνία ορίζεται η 10η Οκτωβρίου.**

**Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ μας
έχει ανάγκη την παρουσία σας.**

Η προτομή του Κ.Ν.Σάθα η οποία βρίσκεται στην ομώνυμη πλατεία στο Γαλαξειδί.

από τον γλύπτη Ενώγγελο Βρεττό της προτομής του Κ.Ν. Σάθα, η οποία κοσμεί την ομώνυμη πλατεία στο Γαλαξειδί, και η ένταξη του έργου στη γλυπτική παραγωγή της προπολεμικής Ελλάδας.

Η μεγάλη προσέλευση και το ενδιαφέρον των παρισταμένων στη διοργάνωση, αναμφίβολα αποτελεί πρόκληση για τους διοργανωτές, ώστε να συνεχίσουν τέτοιου είδους ποιτικές και με μεγάλο πολιτιστικό κι επιστημονικό καταπίστευμα δράσεις.

Επιτυχόντες σε Ανώτατες Σχολές στις Πανελλαδικές Εξετάσεις 2021

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΜΗΤΡΩΝΥΜΟ	ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ/ΤΜΗΜΑ	ΙΔΡΥΜΑ
ΑΓΓΕΛΗ ΓΕΩΡΓΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΚΟΥΤΟΝΙΑ ΧΑΡΙΣ	ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ	ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	ΜΑΤΘΑΙΟΣ	ΧΡΥΣΑΦΩ ΤΣΩΝΟΥ	ΝΟΜΙΚΗΣ (ΚΟΜΟΤΗΝΗ)	ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
ΓΚΙΑΤΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	ΓΙΑΝΝΗΣ	ΠΑΓΩΝΑ ΜΑΡΔΑΚΗ	ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ, ΙΧΘΥΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (ΒΟΛΟΣ)	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΓΚΟΥΛΤΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΛΟΥΚΑΣ	ΛΕΝΑ ΜΑΡΙΕΤΑ	ΣΧΟΛΗ ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΛΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ (ΦΕΝΙΑ)	ΗΛΙΑΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΕΚΚΑ	ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΥΜΕΩΝ	ΕΥΘΥΜΙΑ ΣΚΙΑΔΑ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΟΥ	ΤΜΗΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΡΙΑ-ΝΕΦΕΛΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΑ ΠΡΟΚΑΛΑΜΟΥ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΜΠΑΛΟΥ ΝΕΦΕΛΗ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΟΓΚΛΗ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΣΚΑΦΤΟΥΡΟΥ ΧΡΥΣΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΝΘΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΣΙΕΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΑΜΗ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΝΑΥΠΗΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ)	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΑΡΓΥΡΑ «ΑΡΙΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ» ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Τα «Αριστεία τού Αγώνος» απενεμήθησαν ως ανταμοιβή σε Αξιωματικούς, Αγωνιστές, Προκρίτους, Δημογέροντες και Ιερωμένους, οι οποίοι προσέφεραν εκδουλεύσεις κατά τον υπέρ ανεξαρτησίας αγώνα. Από τη μέχρι σήμερα έρευνα στα Γενικά Αρχεία τού Κράτους προκύπτει ότι σε Γαλαξειδιώτες χορηγήθηκαν 413 Αριστεία (101 Αργυρά, 92 Χάλκινα και 220 Σιδηρά). Επί του παρόντος έχει γίνει επεξεργασία στα στοιχεία των Γαλαξειδιωτών που έλαβαν Αργυρό Αριστείο και στη συνέχεια δίδονται τα ονόματα αυτών.

1) Αγγελής Δημήτριος, 2) Αγγελής Σταύρου Παναγιώτης, 3) Αγγελής Σταύρος, 4) Αναντίσιος Ιωάννης, 5) Αρβανίτης Γεώργιος, 6) Αρβανίτης Λουκάς, 7) Αρβανίτης Κ. Νικόλαος, 8) Αρβανίτης Κ. Χαράλαμπος, 9) Αρβανιτόγιαννος Ιωάννης, 10) Βαρλάμης Νικόλαος, 11) Βλάμης Δ. Κωνσταντίνος, 12) Βλασσόπουλος Εμμανουήλ, 13) Βλασσόπουλος Εμμ. Ευθύμιος, 14) Γεωργαντάς Μήτρος, 15) Γεωργαντάς Νικόλαος, 16) Γεωργίου Μήτρος, 17) Γληγόρης Παναγιώτης, 18) Δανήλικας Αθανάσιος, 19) Δεδούσης Γιαννούτσος, 20) Δεδούσης Κωνσταντίνος, 21) Δεδούσης Σίδερης, 22) Δημητρίου Νίκος, 23) Δόνκας Δημήτριος, 24) Ζαχαριάς Παναγ., 25) Ζαχαριάς Δημήτριος, 26) Ζαχαρόπουλος Ανγέριος, 27) Ζαχαρόπουλος Νικόλαος, 28) Ζεγκίνης Βασίλειος, 29) Καλπούζος Ιωάννης, 30) Καμένος Ι. Δήμος, 31) Καμένος Ν. Ευστάθιος, 32) Καμένος Π. Ηλίας, 33) Καμένος Αναστ. Ηλίας, 34) Καμένος Νικόλαος, 35) Κανέλος Ηλίας, 36) Κανέλος Σπυρίδων, 37) Καράλης Ηλίας, 38) Καρδινάλης Αντώνιος, 39) Κατζούλης Χ. Κωνσταντίνος, 40) Κατζούλης Μήτρος, 41) Κατζούλης Αναγ. Παναγιώτης, 42) Κατζούλης Μ. Παναγιώτης, 43) Κατζούλης Γ. Πέτρος, 44) Κατζούλης Σπύρος, 45) Κατζούλης Λεουδής Νικόλαος, 46) Κατίκας Ηλίας, 47) Κλάρας Ανδρέας, 48) Κοτσάνος Ιωάννης, 49) Κουκουμπής Αναγνώστης, 50) Κουμπούρης Σίδερης, 51) Κουρεντής Γεώργιος, 52) Κούτελας Ηλίας, 53) Κύρκος Νικόλαος, 54) Κωστέλος Γεώργιος, 55) Κωστέλος Ν. Κωνσταντής, 56) Λαΐνης Ανδρίτζος, 57) Λαΐνης Γεώργιος, 58) Λεκόπουλος Παπανδρέας, 59) Λογοθετόπουλος Σπυρίδων, 60) Λουκάρης Ιωάννης, 61) Λουκέρης Ανδρέου Ηλίας, 62) Λουκέρης Α. Νικόλαος, 63) Μακρής Αθανάσιος, 64) Μακρής Ι. Ηλίας, 65) Μακρυγιάννης Παπαδημήτριος, 66) Μαργιάς Γιαννάκης, 67) Μερνίτζος Ευστάθιος, 68) Μερνίτζος Ευστάθιος, 69) Μητρόπουλος Ανδρέας, 70) Μητρόπουλος Γεώργιος, 71) Μητρόπουλος Γ. Ηλίας, 72) Μητρόπουλος Ι. Ηλίας, 73) Μιχαλόπουλος Ηλίας, 74) Μοσκολιός Ευθύμιος, 75) Μπακογεώργης Δημήτριος, 76) Μπακογεώργης Σπύρος, 77) Μπακογιώργης Σπυρίδων, 78) Μπουρζής Ευθύμιος, 79) Μωραΐτης Αθανάσιος, 80) Νήτας Αναγνώστης, 81) Ντάτζικας Ανδρέας, 82) Ξηρογιάννης Παπα-Νικόλαος, 83) Οικονόμου Παπαγιώργης, 84) Παγκάκης Γεώργιος, 85) Πανουριάς Ευθύμιος, 86) Παπαθανασίου Παπανικολής, 87) Παπακωσταντής Αθανάσιος, 88) Παπα-Παναγιώτης Αναγνώστης, 89) Παπαπέτρος Πέτρος, 90) Παπα-Χριστόπουλος Παπα-Ιωάννης, 91) Παπαδάκης Δημήτριος, 92) Παπάς Αθανάσιος, 93) Ποντικός Δημήτριος, 94) Πρίμας Χαρ. Πέτρος, 95) Ραύτης Γ. Αναγ., 96) Σκουτεράκης Βασίλειος, 97) Σκουτεράκος Βασίλης, 98) Σταύρος Κωνσταντίνος, 99) Τζαταλής Κωνσταντίνος, 100) Τζήνος Δρόσος, 101) Τζιπούρας Γεώργιος

Γιώργος Χάλκος

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΗΝΑ, ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΗ

Στο Γαλαξίδι, στην Ακτή Οιάνης, στο κατάστημα τού Νικολάου Προκαλάμου (πρώην «Μαρίτσα»), ο Γαλαξειδιώτης Ζωγράφος Γιώργος Μηνάς πραγματοποίησε το Καλοκαίρι 2021 Έκθεση Ζωγραφικής για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά.

Ο Ζωγράφος «Γιώργος Μηνάς Γαλαξειδιώτης», πρώην Πρόεδρος τής Δημοτικής Ενότητας Γαλαξειδίου τού Δήμου Δελφών και ιδιοκτήτης τού «Art Café Old Liotrini», δήλωσε -όπως και το καλοκαίρι τού 2020- παρών στα πολιτιστικά δρώμενα τού τόπου μας, προσθέτοντας και πάλι μια ευχάριστη καλλιτεχνική «νότα» στην Παραλία τού Γαλαξειδίου. Και η εφετινή του Έκθεση στέφθηκε από πολύ μεγάλη επιτυχία. Διάρκως υπήρχε πλήθος κόσμου στο χώρο της, και ο ζωγράφος παρουσίαζε στο κοινό τα εμπνευσμένα έργα του, τα θέματα των οποίων μαρτυρούν την αγάπη που έχει για το Γαλαξίδι. Ευχόμεστε για μια ακόμη φορά στον συμπατριώτη μας Γιώργο Μηνά να έχει πάντα τέτοιες επιτυχίες, και να έχει τη δύναμη και τη διάθεση να αναδεικνύει το Γαλαξίδι μας με παρόμοιες εκδηλώσεις.

Γιώργος Χάλκος

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Παιδικές χαρές

Διαμαρτυρίες από γονείς και παιδιά φέτος το καλοκαίρι, έντονες και συνεχείς. Η παιδική χαρά τής παραλίας-αγοράς η οποία υποτίθεται ότι αναβαθμίστηκε, ύστερα από μικρό ατύχημα, παρέμεινε κλειστή. Το χειρότερο που παρατηρήθηκε είναι ότι τα παιδιά σκαρφάλωναν υποβοηθούμενα ή μη στα κάγκελα και πηδούσαν ανεξέλεγκτα στον κλειστό χώρο, για να χαρούν τα απαγορευμένα.

Η ανοικτή και αφύλακτη παιδική χαρά τού Χηρολακα εξαφανίστηκε. Ό,τι πιο απελπιστικό στο Γαλαξίδι. Οι δημοτικοί άρχοντες έχουν το λόγο.

Φιλαρμονική

Με την έναρξη τής φετινής σχολικής χρονιάς υπενθυμίζουμε στους έχοντες την αρμοδιότητα τοπικούς και δημοτικούς μας συμβούλους, τις επί συνεχή έτη υποσχέσεις τους για την επαναλειτουργία τής φιλαρμονικής στο Γαλαξίδι.

Αιγαλός και παραλία

Καταντήσαμε να είμαστε παρατηρητές και εθελοντές φύλακες τόσο του αιγαλιού όσο και των παραλιών τού τόπου μας, που τόσο ελκυστικοί είναι σε ντόπιους και τουρίστες Έλληνες και ξένους.

Κατά ένα μεγάλο μέρος, όμως, η φύλαξη και στήριξη τους επαφίεται στο ενδιαφέρον και την αγάπη μας.

Η έφοδος από κάθε προσβάσιμο σημείο τις καθιστά ευάλωτες στην αυτονομία τους και τον πληθυσμό τους. Οι ανεύθυνοι με τα πλεούμενα αναλαμβάνουν την μόλυνση με κάθε είδους απόβλητο. Οι άλλοι εισβολείς επιχειρούν με κάθε μέσον, ακόμη και μηχανικό, να φτωχύνουν μέχρι και να καταστρέψουν τον πληθυσμό των ψαριών όσο και των οστράκων.

Τα μύδια, οι αχιβάδες, οι πίνες είναι ο στόχος τους. Είδαμε στο ΑΝΕΜΟΚΑΜΠΙ και εκσκαφέα να χρησιμοποιείται για γρήγορη και πλούσια συγκομιδή μυδιών. (Υπάρχουν και καλλιεργημένα, άνθρωποι μου!) Λίγος σεβασμός χρειάζεται.

Για να θυμούνται οι παλιοί... και να μαθαίνουν οι νέοι

ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Για τη μάχη στο Χάνι τής Γραβιάς και τη συμμετοχή σ' αυτή τού Γαλαξειδιώτη Ανδρέα Παπαλεξόπουλου, γνωστού ως Σπαναντρία, έχουμε αναφερθεί στην εφημερίδα μας (αρ. φύλ. 771, Μάιος 2021). Στην παρούσα έκδοση σας παρουσιάζουμε μία ακόμη μαρτυρία, όπως αυτή γράφτηκε από τον αείμνηστο γιατρό Ηλία Ι. Μακρή. Η έρευνα έγινε από τον Ηλία Κουμπρούλη.

Επί τη ευκαιρία τής 119ης επετείου τής μάχης τής Γραβιάς ποχολήθη εν εις από τα τελευταία τεύχη τού εβδομαδιαίου περιοδικού «Ο Ήλιος» (δημοσιεύθηκε 22/6/1940) με την πραγματική χρονολογία τής ενδόξου μάχης αυτής, και παρετήρουν συναφώς –και επί τη βάσει εγγράφων, απαντώντων εις το Ιστορικό Αρχείο τής Ύδρας (Τόμος Ζ', 1926, σελ. 95-97)– ότι χρονολογία ιστορικά ακριβέστερα είνε ουκί η μέχρι σήμερον υπό των ιστορικών μας παραδεγμένη τής 8ης: αλλά τουναντίον η τής 5ης Μαΐου τού έτους 1821.

Κατά τον Σπυρίδωνα Τρικούπην οι μέσα εις το χάνι με τον Οδυσσέα εγκλεισθέντες Γαλαξειδιώται ήσαν ούτως ή άλλως πολλοί. Κατά το προμνησθέν και δημοσιευθέν ήδη έγγραφο τού Ιστορικού Αρχείου τής Ύδρας ανήρχοντο ούτοι εις τους 40. Κατά τον Γιάννη Βλαχογιάννη μαζί με τους άλλους, τους οποίους ονομασί αναφέρει, έσπευσαν να κλεισθούν εις το χάνι και όλοι οι Γαλαξειδιώται, τούτων όμως ούτε τα ονόματα ούτε ο αριθμός αναφέρονται. Κατά τας μετέπειτα και μέχρι του έτους 1865 μακράς επί τόπου ερεύναι – και μεταξύ των πολλών επιζώντων έως την εποχή εκείνη ακόμη συμπατριωτών του πολεμιστών τής Γραβιάς – του μεγάλου Γαλαξειδιώτη Ιστοριοδίδου Κωνσταντίνου Σάθα, ο αριθμός των ξεπερνούσε και τους 40, και έφθανε ασφαλώς τους 52, τους ημίσεις σχεδόν επί του όλου των εγκλειστών. Πάντως, οπωσδήποτε και εάν έχη ο απολύτως ακριβής αριθμός τούτων, ούτοι πράγματι ήσαν τύποι πολλοί, ώστε ένας αμερόληπτος και καλά μελετημένος ιστορικός θα μπορούσε κάλλιστα, και χωρίς να απομακρυνθή της οφειλομένης ιστορικής δικαιοσύνης να αποκαλέσθ την μάχην τής Γραβιάς πρωτίστως βέβαια την κατ' εξοχήν μάχην τού Οδυσσέως, αλλά επίσης και μάχην των Γαλαξειδιωτών.

Και όμως παρ' όλα τα αδιαμφισβήτητα αυτά –και αφού εξαιρέσωμεν τους τρεις προμνησθέντας ιστορικούς– όλοι οι με την Επανάστασιν ασχοληθέντες Ιστορικοί εξ όσων εγώ τουλάχιστον γνωρίζω, φαίνεται ότι δεν έχουν και πολύ σαφή εν προκειμένω γνώμην. Διαφορετικά δεν θα ήτο εύκολον πολύ να εξηγηθή το πώς τους εις το Χάνι τής Γραβιάς με τον Οδυσσέα εγκλεισθέντας Γαλαξειδιώτας άλλοι υπολογίζουν εις μόνον μερικούς και άλλοι τους αγνοούν απολύτως.

Η κατόπιν τούτων αποδοθείσα μεγαλύτερα προσοχή και σημασία εις τα προμνησθέντα έγγραφα τού Ιστορικού Αρχείου τής Ύδρας, δεν υπήρξε ούτε ανεπίκαιρος ούτε και όλως διόλου άσκοπος.

Δεν ήτο ασφαλώς ούτε ανεπίκαιρος επίσης ούτε και άσκοπος, ελπίζω η έξαρσις και εδώ και μιας άλλης ακόμη λεπτομερείας.

Πρόκειται συγκεκριμένως εδώ περί τής κατά το απόβραδο τής μάχης απροόπτου εις τας προκεχωρημένας τουρκικάς προφυλακας εμφανίσεως τού Χρήστου Παλάσκα –της τόσο ευγενικής και τόσο βραδύτερον, μετά εν ακριβώς έτος, αδικηθείσης μορφής τού Αγώνος– ο οποίος παρκολλούθει μαζί και με άλλους Έλληνας, ως γνωστόν, τον Ομέρ Βρυώνην εις την από της Ηπείρου πρώτην κατά της εν επανάστασει Ελλάδαος εκστρατείαν του.

Και εκεί το απόβραδο εκείνο τής μάχης διά πρώτων ίσως φοράν επί το αυτό συνητάτο το τόσο, με την μετέπειτα εξέλιξιν τραγικόν καταδεικθέν τρίπτυχον αυτό τής Ελληνικής Επανάστασεως: Χρήστος Παλάσκα, Οδυσσεύς Ανδρούτσος και Ιωάννης Γκούρας.

Αλλ' ας αφήσωμεν καλύτερον ένα από τους αθανάτους εκείνους τής Γραβιάς, να μας διηγηθή μόνος του, όπως είχε, μαζί και με άλλας λεπτομερείας, αντιληφθή και την δραματικήν αυτήν των τριών πρωταγωνιστών συνάντησιν, όπως την είχε τόσο και τόσο χρόνια συγκρατήσει ζωηράν εις την μνήμην του, και όπως μέχρι βαθέος γήρατος την εξισορούσε εις τους συμπατριώτας του.

«Είκαμεν αρχηγό τον Οδυσσέα –αφηγείτο ο κατά το έτος 1888 και εις ηλικίαν 88 περίπου ετών εν Γαλαξειδίω, πατρίδι του αποβιώσας Ανδρέας Παπαλεξόπουλος– και είκαμεν αποκλεισθή εις το Χάνι τής Γραβιάς από πολυάριθμον τουρκικόν στρατόν. Κλεισθήκαμε μέσα, αφού πρώτα εστερεώσαμε καλά με μεγάλες πέτρες και με ό,τι άλλο βαρύ πράγμα βρήκαμε, τη μόνη πόρτα που είχε το χάνι, έτσι διά να εμποδίσουμε κάθε προσπάθεια να μπου μέσα οι Τούρκοι. Κλεισθήκαμε μέσα 116, και επολεμήσαμε όλην την ημέραν προξενήσαντες πολλές ζημίες εις τους εκθρούς. Ήμαστε όλοι καλοί σκοπευταί και κανένα μας βόλι δεν επήγαινε χαμένο. Προς το βράδυ έπαυσεν ολότελα το τουφεκίδι, και τότε ακούσθηκαν από ένα κοινόν ύψωμα να φωνάζη κάποιος προς το Χάνι πολλές φορές, μ' όλη τη δύναμή του, ώστε να ακούεται καλά από όλους μας. Ήταν η φωνή ενός Έλληνος, του Μπαλάσκα, ο οποίος στα φανερά υπηρετούσε τον τουρκικόν στρατόν, στα κρυφά όμως βοηθούσε όπως μπορούσε καλλίτερα τον εθνικόν αγώνα μας. Και φώναζε τού αρχηγού μας και του έλεγε:

–Ορέ.. Ανδρούτσο, καλά σ' έχουμε κλεισμένον. Πού θα μας πας; Αλλοίμονό σου, ταχεία μας έρχονται τα δυο κανόνια από τη Λαμία, και θα σε κάνουμε στάκτη.

Εις το άκουσμα αυτό ο Ανδρούτσος έειπε του Μπαλάσκα: «Γεια σου, Μπαλάσκα, καλά μας τα καταφέρνεις. Και στραφείς κατόπιν προς ημάς τούς άλλους που περιμέναμε, μας έειπε: «Και τώρα, παιδιά, για μετρηθήτε να ιδούμε πόσο είμαστε». Αμέσως μετρηθήκαμε και βρεθήκαμε 115 αντί 116. Εψάσαμε και βρήκαμε τον ένα, που μας έλειπε, νεκρόν. Ήταν ο Καπλάνης. Έτσι τον λέγανε.

Η βραδεία φωτιζότανε από το φεγγάρι που κάπου-κάπου το εσκίαζαν μερικά περαστικά σύννεφα. Ο Ανδρούτσος τότε μάς διέταξε να σταθούμε όλοι στη γραμμή, να παίρνομε τις πέτρες, που ήσαν από πίσω από την πόρτα, να τις δινουμε πάσσα-πάσσα ο ένας εις τον άλλον και να τις μεταφέρουμε σε άλλο μέρος τού χανιού εις το βάθος. Έτσι ελευθερώσαμε τη μόνη έξοδό μας, προσπαθώντας όλοι να μην κάμνωμεν ούτε τον παραμικρόν θόρυβον. Και έπειτα ο αρχηγός μάς λέγει: «Παιδιά, τώρα να είσθε έτοιμοι όλοι και με το γιαταγάνι στο χέρι, στη κατάλληλη στιγμή θα κάνωμεν έξοδο». Και έτσι επεριμέναμεν.

Θα είχαν γίνει μεσάνυχτα πλέον. Την στιγμήν εκείνην κάποιος σύννεφο, σαν να το έστελνεν ο Θεός, ήρθε και εσκέπασε για κάμποσο το φεγγάρι. Και ο Ανδρούτσος βγαίνει τότε από το χάνι πρώτος και μας λέγει: «Εμπρός, παιδιά· και καλή αντάμωση στου Σκορδά το χάνι. Έτσι και έγινε, όπως ο αρχηγός μάς είπεν».

Αλλά δεν είναι η Γαλαξειδιωτική παράδοσις και μόνη εκείνη, η οποία, όπως όλως τελευταίον πληροφορούμαι, ομιλεί περί τής προσπάθειας αυτής τού Παλάσκα όπως –κατά ένα ή κατ' άλλον έντεχον τρόπον, και χωρίς να εκτεθή καθόλου εις τα όμματα των Τούρκων– επιτύχη και πληροφορήση τους εγκλειστούς περί τού κινδύνου τής επικείμενης αναποφεύκτου την άλλην ημέραν καταστροφής των.

Έχομεν συνεικίκερον προς τούτο και την αμφισσαϊκήν ακόμη παράδοσιν, ως αυτή μεταξύ των γεροντοτέρων, και μέχρι τού έτους 1825 τουλάχιστον, έχει περιωθή· και ως βεβαιούται τούτο υπό μιας κατά το έτος εκείνο γραφείσης και εις φυλλάδια εκδοθείσης *Ιστορίας τής Αμφίσσης* υπό τού από ετών αρκετών εκλιπόντος Θεοκάρου Μελισσάρη, εκδότου τότε τής τοπικής εφημερίδος «Αμφισσαϊκή».*

Μάιος 1940

* Τας περί τού Ιστορικού τούτου –δυσσευρέτου σήμερον– περί Αμφίσσης έργου, ως και τας περί του εκδότου του πληροφορίας οφείλω αποκλειστικώς εις μίαν από 26ης Φεβρουαρίου 1940 λίαν ενδιαφέρουσαν επιστολήν τού εν Αμφίσση γνωστού και επίλεκτου δικηγόρου κ. Ισιδώρου Σιδιροπούλου.

Το Παρθεναγωγείο

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ευθυμίου Ν. Γουργουρή *ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΩΝ ΚΑΡΑΒΙΩΝ, Μέρος Πρώτο, σελίδα 101. Πρώτη έκδοση 1982.*

Το «Δημοτικό Σχολείο των κορασιών» καθώς τ' ονόμαζαν στα έγγραφα, δεν ελειτούργησε συγχρόνως με την αναβίωση του τόπου, όπως το Δημοτικό των Αρρένων, άλλα πολύ αργότερα. Κατά τους πρώτους χρόνους η «κρατούσα αντιληψις» θεωρούσε αρκετή την μέριμνα της πολιτείας για την παιδεία μόνον των αρρένων, άλλα και γιατί δεν είχε τα μέσα να αντιμετωπίση και το πρόβλημα της παιδείας των θηλέων.

Δεν έχει εξακριβωθεί πότε ακριβώς άρχισε να λειτουργή το «Δημοτικό Σχολείον των κορασιών». Πάντως στο δημοτικό προϋπολογισμό του 1858 αναγράφονται έξοδα για την «Σχολή Κορασιών». Και το 1868 το ευρίσκομε στεγαζόμενο στην οικία τής Ασήμους Αθαν. Παπαδημητρίου κατά την συνοικία Προδρόμου —δηλ. Εκκλησίας του Αγίου Ίωάννου¹.

Ένα έγγραφο από 20 Αυγούστου 1868 του Δημάρχου Δεδούση Χαρδαβέλλα προς το Επαρχείο Παρνασσίδος αποκαλύπτει ότι ο Δήμαρχος εξήτησε την έγκριση για να κατασκευασθή «επί Δημοτικού γηπέδου Δημοτικών Σχολείων Κορασιών» γιατί –καθώς ανέφερε στο έγγραφο– «το μεν υπάρχον υπό ενοίκιον είναι στενόχωρον και ουχί τόσο κατάλληλον, άλλου δέ καλυτέρου η εύρεσις είναι εντελώς αδύνατος». Και η από 10 Δεκεμβρίου 1869 διακήρυξις του ίδιου Δημάρχου ομιλεί περί μειοδοτικής Δημοπρασίας για την κατασκευή επίπλων «του ενταύθα νεοδημήτου Δημοτικού Σχολείου των Κορασιών». Από ένα δέ πρακτικό του Δημοτικού Συμβουλίου του 1870 εξακριβώνεται ότι το κτήριο του Σχολείου αυτού, ήταν το παραπλεύρως του Κοινοτικού Καταστήματος, όπου σήμερα

στεγάζεται το Μουσείο Γαλαξειδίου. Στο κτήριο αυτό ελειτούργησε το «Δημοτικόν Σχολείον των κορασιών» υπέρ τα δέκα χρόνια. Αλλά η αύξησις «κορασιών» που εφλέγοντο από την δίψα τής μαθήσεως, το κατέστησε πλέον ανεπαρκές και ακατάλληλο.

Έτσι το 1879 επί Δημάρχου Νικολάου Λουκέρη ο Δήμος Γαλαξειδιωτών αγόρασε γήπεδο με έκταση 1591 πήχεις τεκτονικούς αξίας 6366 δραχ.². Και το επόμενο έτος 1880 από τον ίδιο Δήμαρχο ανετέθη η κατασκευή του Δημοτικού Παρθεναγωγείου στον Αθηναίο εργολάβο Δημήτριο Κούρκαφα αντί δαπάνης δρχ. 27.950 και με σχέδιο του μηχανικού Γεωργίου Κατσαρού³.

Είναι το καλαισθητό κτήριο με την αρχαϊκού ρυθμού είσοδο που σώζεται μέχρι

σήμερα. Υπό την άνετη σκέπη του απέκτησαν τις πρώτες γνώσεις της Παιδείας αρκετές γενεές των φιλομαθών «κορασιών» της εποχής εκείνης και των κατοπινών χρόνων. Η σπουδαιότητά αποστολή του ως εκπαιδευτικού έληξε όταν η φοίτηση στα Σχολεία έγινε μικτή και εκτίσθη το 1928 - 1930 το νέο Δημοτικό Σχολείο Αρρένων και Θηλέων, όπως αναφέρεται ανωτέρω.

Αλλά η χρησιμότητά του για την κοινωνία δεν έληξε. Η μεγάλη αίθουσα του ισογείου εχρησίμευσε από τότε για ομιλίες, χορούς, ερασιτεχνικές και επαγγελματικές θεατρικές παραστάσεις, φιλανθρωπικές αγορές κ.ά. Σήμερα είναι εφοδιασμένη με σκηνή θεάτρου, εξακολουθεί δε να χρησιμοποιείται και για διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις.

1. Αρχείο Συμβολαιογραφείου Γαλαξειδίου (υπ' αριθμ. 88/1868 συμβόλαιο). / 2. Αρχείο Συμβολαιογραφείου Γαλαξειδίου (υπ' αριθμ. 557/1879 συμβόλαιο). / 3. Ομοίως (υπ' αριθμ. 445/1880 συμβόλαιο).

<p>ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ στα γραφεία του Συνδέσμου και ηλεκτρονικά στους συμβούλους Αλεξία Ρούλη: stavalexia@yahoo.gr Ανδρέαδου Τίνα: tandreadou@betaplan.gr Τσελέ Δημήτριο: dtseles@gmail.com Χάλκο Γιώργο: ghalko@otenet.gr Πετρατζά Κέλλυ: kalliope.petratza@hotmail.gr Κουμπρούλη Ηλία: ikoumparoulis@hotmail.com</p>	<p>το Ψαλαξειδί ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Καραάσκου 111, 185 32 Πειραιάς Τηλ.: 210 41.23.528 & 210 41.72.377 Fax: 210 41.23.528 e-mail: syngalax@gmail.com</p>	<p>ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ [βιβλιοτεχνία] Ζωοδ. Πηγής 52Α, Εξάρχεια Τηλ. 210 38.01.844 e-mail: design@viviotechnia.gr ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΡΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ: Λαμπρινή Ρέκκα Επιστολές και χειρόγραφα, αποστελλόμενα προς την Εφημερίδα και το Σύνδεσμο, για δημοσίευσήν δεν επιστρέφονται.</p>	<p>ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ (Εφημερίδας και Συνδέσμου) Εσωτερικού ετήσια 25 ΕΥΡΩ Εξωτ. ετήσια \$ ΗΠΑ 50 ΝΠΔΔ, Τραπεζών 50 ΕΥΡΩ Δημοσιεύσεις & Διαφημίσεις για κάθε στίχο 2 ΕΥΡΩ Τιμή φύλλου 1 ευρώ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ελένη Μαργάκη Καραάσκου 111, 185 32 Πειραιάς</p> <p>ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ IBAN: GR 540110358000035829610837 ALPHA IBAN: GR 6001401250125002002025916 BIC: CRBAGRAA Κατά την κατάθεση τής συνδρομής σας ηλεκτρονικά παρακαλείσθε να αναγράφετε μόνο το ονοματεπώνυμό σας ως αιτιολογία. Σε περίπτωση παράλειψης, αποστείλατε e-mail στο syngalax@gmail.com</p>
---	---	--	--

Σωτήριος Ιωάννου Τσέτος

Γαλαξειδιώτης Ναυτικός βραβευθείς από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ Χάρυ Τρούμαν

Ο Σωτήριος Τσέτος γεννήθηκε στο Γαλαξίδι στις 6 Αυγούστου του 1897. Ήταν το τρίτο από τα τέσσερα αγόρια που απέκτησαν οι γονείς του, ο Ιωάννης, ο πατέρας του με καταγωγή από την Σάμο και η Ελένη, η μητέρα του.

Τα αδέρφια του ήταν ο Σταμάτιος, ο μεγαλύτερος, ο Στυλιανός ο δεύτερος και ο Μιχαήλ ο μικρότερος όλων.

Τα μικρά αγόρια, «Τα Σαμωτάκια» όπως τα αποκαλούσαν στο Γαλαξίδι, λόγω της καταγωγής του πατέρα τους, έμαθαν τα πρώτα τους γράμματα στο Γαλαξίδι.

Τα χρόνια κύλησαν και ο μεγαλύτερος αδελφός - ο Σταμάτης - έγινε καπετάνιος, και καταξιωμένος ναυτικός πλέον, εγκαταστάθηκε στην Αμερική.

Γρήγορα η οικογένεια μετακόμισε στον Πειραιά, όπου ο Σωτήρης, που ήταν τότε 12 ετών, συνέχισε τις σπουδές του. Η μεγάλη του αγάπη για την θάλασσα, αλλά και η κλίση του για τις μηχανές μοιραία τον οδήγησαν να επιλέξει να γίνει Μηχανικός. Αφού τελείωσε το Σχολαρχείο, φοίτησε στις Σχολές Μηχανικών «Προμηθέας» στον Πειραιά.

Έχοντας υπηρετήσει και την στρατιωτική του θητεία στο Ελληνικό Ναυτικό με χαρά δέχθηκε την πρόσκληση του αδελφού του και γρήγορα σάλπαρισε για την Αμερική. Φοίτησε κι εκεί στη Σχολή Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού της Νέας Υόρκης των ΗΠΑ, και αμέσως μετά, με τις γνωριμιές και του αδελφού του, ναυτολογήθηκε στο Αμερικανικό Εμπορικό Ναυτικό ως μηχανικός, όπου και υπηρέτησε για περίπου 5 δεκαετίες. Το 1923 πήρε την Αμερικανική Υπηκοότητα. Ταξίδευε πλέον με τα αμερικανικά πλοία ως μηχανικός και γνώρισε πολλά λιμάνια σε όλο τον κόσμο.

Από την περίοδο που εγκαταστάθηκε στην Αμερική επισκέφθηκε αρκετές φορές την πατρίδα του. Σε μία από αυτές τις επισκέψεις, το 1939, παντρεύτηκε την Γαλαξειδιώτισσα Κωνσταντίνα Δουρατσίνου, με την οποία απέκτησαν 4 τέκνα, τον Ιωάννη, τον Σταμάτιο, τον Νικόλαο και την Αρχόντω.

Το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου τον βρήκε στην Αμερική. Επειδή οι ικανότητές του είχαν ήδη διαφανεί, μετατέθηκε στα Αμερικανικά Ναυπηγεία, ως «Επικεφαλής Μηχανικός Ατμοπλοίων». Εκεί διακρίθηκε, τόσο κατά την ναυπήγηση των Αμερικανικών πολεμικών πλοίων, όσο και κατά τις επισκευές αυτών. Σε ό,τι αφορά τις επισκευές, αξίζει να επισημανθεί ότι με αποκλειστικά δική του παρέμβαση, λύθηκε ένα σημαντικό πρόβλημα το οποίο παρουσίαζαν τα πλοία «Liberty», σχετιζόμενο με την επίδραση που είχε το καύσιμο στις μηχανές τους.

Για τη συνεισφορά του στα Ναυπηγεία, η οποία ήταν μεγάλη και καθοριστική και για την συμμετοχή του στη θάλασσα, η οποία ήταν σημαντική, όπου και τραυματίστηκε δύο φορές, την δεύτερη μάλιστα πολύ σοβαρά, βραβεύτηκε και παρασημοφορήθηκε από τον ίδιο τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής Χάρυ Τρούμαν το 1946.

Μετά τον πόλεμο, το 1947, κάλεσε την σύζυγό του με τα δύο τους πρώτα παιδιά κοντά του στην Αμερική. Στην Αμερική έμειναν οικογενειακώς ως το τέλος του 1950, όπου τον Μάιο του ίδιου έτους απέκτησε τα δίδυμα παιδιά του τον Νικόλαο και την Αρχόντω. Αποφάσισαν, λοιπόν, με την σύζυγό του, να επιστρέψει η οικογένειά του στην Ελλάδα (βλέπε και εφημερίδα «το Γαλαξίδι», φύλλο 46, 11-11-1950). Αφού εγκατέστησε και τακτοποίησε την οικογένειά του στην Ελλάδα, ο ίδιος συνέχισε να εργάζεται με έδρα του την Αμερική, ως Αρχιμηχανικός πλέον. Στον Πόλεμο της Κορέας προσέφερε για μια ακόμη φορά τις πολύτιμες υπηρεσίες του, τόσο στα Ναυπηγεία, όσο και πηγαινόντας επιτόπου σε πλοία που χρειαζόνταν επισκευές. Τα επόμενα χρόνια ταξίδευε και πάλι, έως ότου συνταξιοδοτήθηκε το 1962.

Παράλληλα η σύζυγός του Κωνσταντίνα μαζί με την πολυαγαπημένη της αδελφή Ευθυμία Αγγουρά, δασκάλες και οι δύο, ίδρυσαν στον Κορυδαλλό το γνωστό σε πολλούς Γαλαξειδιώτες Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο «Δουρατσίνου - Τσέτου» «ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ», στο οποίο έμαθαν τα πρώτα τους γράμματα, μεταξύ άλλων, και αρκετά Γαλαξειδιωτόπουλα. Το σχολείο διήρθε οι δύο αδελφές - ενώ παράλληλα δίδασκαν και σ' αυτό, οι καταξιωμένες δασκάλες για περισσότερα από 40 χρόνια.

Οι ικανότητες του Σωτηρίου Τσέτου αναγνωρίζονταν από τις ΗΠΑ σε τέτοιο σημείο, όπου μετά την συνταξιοδότησή του, έλαβε επιστολή να επιστρέψει στην Αμερική και να διδάξει σε Σχολή Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού, κάτι που ευγενικά αρνήθηκε θέλοντας να ζήσει πλέον κοντά στην οικογένειά του.

Ο Σωτήριος Τσέτος απεβίωσε στις 24 Φεβρουαρίου του 1968 (βλέπε και εφημερίδα «Το Γαλαξίδι», φύλλο 230, Μάρτιος 1968), έχοντας κάνει περήφανη την οικογένειά του, και ολόκληρο το Γαλαξίδι γενικότερα.

Τα τέκνα του
Ιωάννης, Σταμάτιος και Αρχόντω

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ό,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΡΑΦΤΕΙ για τον Μίκη Θεοδωράκη θα είναι λίγο. Είναι ο άνθρωπος που σημάδεψε με την παρουσία και το έργο του την Ελλάδα των τελευταίων δεκαετιών, αυτός που ακόμα και στις δύσκολες περιόδους της προσωπικής του ζωής και του τόπου ήξερε να δρα, να δημιουργεί και να είναι πάντα μπροστά.

«Έφυγε ο Μίκης». Έφυγε; Πώς είναι δυνατό να φύγει ένας άνθρωπος με το βάθος και το εύρος του έργου του Μίκη; Με την εκρηκτική προσωπικότητα, το μεγάλο, γεμάτο πάθος ταλέντο στη μουσική, στο γραπτό και τον προφορικό λόγο, τη βαθιά πολιτική συνείδηση; Στο χώρο της μουσικής έφερε την επανάσταση και πέτυχε, όπως αναφέρει η Μαρία Φαραντούρη, να: «... συναντιούνται τα χορικά της αρχαίας τραγωδίας, το βυζαντινό μέλος, η δυτική κλασική μουσική παράδοση, το δημοτικό και το λαϊκό τραγούδι με την ποιηση και τους αγώνες για ελευθερία και αξιοπρέπεια. Με τη σπουδαία μουσική του ταξίδεψε σ' όλο τον κόσμο μαζί με την ποίηση του Σεφέρη, του Ελύτη, του Ρίτσου, του Αναγνωστάκη, του Λειβαδίτη, του Καμπανέλλη, του Σικελιανού και τόσων άλλων Ελλήνων ποιητών, ενώ η μελοποίηση του «Κάντο Χενεράλλ» του Νερούδα και του «Ρομανθέρο Χιτάνο» του Λόρκα είναι αζεπέραστες. Αλλά και ο αυθεντικός λυρισμός του, γεμάτος έρωτα για τη ζωή και αγωνία για τις περιπέτειες της ύπαρξης. Κάθε έργο του γινόταν ένα κομμάτι του εαυτού του. Είναι ο Ρομανθέρο Χιτάνο, ο ερωτευμένος κρατούμενος στο Μαουτχάουζεν, ο εξόριστος ποιητής, ο επιβάτης, ο φυλακισμένος, ο εραστής της Ουτοπίας και της Βεατρίκης, ο εξεγερμένος της Λατινικής Αμερικής, ο Διόνυσος, ο Οδυσσέας. Αυτός που μιλάει για τους αδικωμένους της γενιάς του. Ένας οικουμενικός Έλληνας. Άνθρωπος δύσκολος και πείσμων υπήρξε πάντα ανοιχτός στις ανθρώπινες αντιφάσεις. Διάφανος απέναντι σε εχθρούς και φίλους, δεν φοβήθηκε ώστε να εκτίθεται χωρίς αναστολές και προσχήματα. Η πληθωρική του χαρακτήρα του, το υψηλό αισθητικό του κριτήριο, το οραματικό του στοιχείο, η πηγαία έμπνευσή του, η διαίσθησή του, βρίσκονται μέσα στη μεγαλοσύνη του έργου του που έσπασε τα σύνορα, γεμάτο αληθινά γιγάντιες σκέψεις».

Θεωρώ πολύ τυχερό τον εαυτό μου που μεγάλωσα σε μιαν εποχή ακούγοντας τη μουσική δύο ανυπέριθτων συνθετών, του Μίκη Θεοδωράκη και του Μάνου Χατζηδάκη. Μαζί με άλλους μεγάλους της τέχνης οδήγησαν τη γενιά μου σε μια πνευματική αναγέννηση, για την οποία διψούσε ο τόπος. Μας ενέπνεαν, μας ξεσήκωναν, μας έκαναν να νιώθουμε υπηρέφανοι που είμαστε Έλληνες. Τους είμαστε ευγνώμονες. Υπήρξαν παιδαγωγοί του έθνους, γι' αυτό και σύμβολα πολιτισμού. Έλεγε ο Μίκης Θεοδωράκης: «Δεν μπορεί να υπάρξει πολιτική αλλαγή, χωρίς την πολιτιστική αλλαγή». Επάνω σ' αυτή τη σκέψη βασίζονταν οι αγώνες και το έργο του.

Μεγάλη, μέγιστη η μορφή του Θεοδωράκη. Ό,τι και να πούμε είναι λίγο. Αν και έφυγε, όμως, θα τον ξανταμώνουμε μέσα στο έργο του. Η συνομιλία μαζί του δεν τελείωσε. Είναι παρούσα όλη η παρακαταθήκη του. Αλλά και οι επόμενες γενιές θα τον ανακαλύπτουν, καθώς οι δημιουργίες του θα ταξιδεύουν μέσα στο χρόνο.

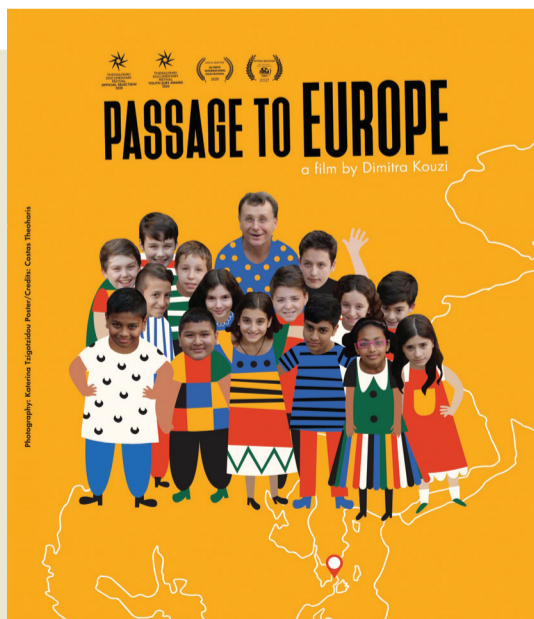
Αποχαιρετάμε το Μίκη με ένα αγαπημένο τραγούδι από το «Ματωμένο γάμο» του Λόρκα, ντυμένο με τη μουσική του Μάνου Χατζηδάκη:

«Ήταν καμάρι της αυγής
και καβαλάρης όμορφος.
Τώρα μια χούφτα χιόνι...»

Καλό σου ταξίδι στην αιωνιότητα,
Μίκη.

E.M.

Υ.Γ. Οι παλαιότεροι Γαλαξειδιώτες σύγουρα θα τον θυμούνται, την εποχή που γυριζόταν η ταινία «Όταν τα ψάρια βγήκαν στη στεριά», σε σκηνοθεσία Μ. Κακογιάννη και μουσική δική του. Πληθωρικός και κοινωνικός καθώς ήταν, άφησε το στίγμα του και στο Γαλαξίδι.

Την Παρασκευή 27 Αυγούστου 9 το βράδυ στον αύλειο χώρο του Παρθεναγωγείου Cine Γαλαξίδι πραγματοποιήθηκε η προβολή της βραβευμένης ταινίας «Καλημέρα κύριε Φώτη» της συμπολίτισσάς μας Δήμητρας Κουζή. Η ταινία απέσπασε το βραβείο Best Documentary, στο San Francisco Greek Film festival 2021 και Special Jury Award for documentary, στο Los Angeles Greek Film festival 2021.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΑΣ - ΔΗΜΟΣ ΔΕΛΦΩΝ

Παρουσίαση τής νέας «επετειακής» έκδοσης τού Χρονικού τού Γαλαξειδίου από το «Δίκτυο Δελφών»

Στιγμιότυπα από την παρουσίαση του βιβλίου στην πλατεία Βλάμη (Φάρος).

Με επιτυχία και μεγάλη προσέλευση κόσμου πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση τής νέας έκδοσης τού Χρονικού τού Γαλαξειδίου, το βράδυ τής Δευτέρας, 16 Αυγούστου 2021, στην πλατεία Βλάμη (Φάρος), στο Γαλαξειδί. Τη νέα έκδοση τού σημαντικού για την τοπική μας ιστορία κειμένου παρουσίασαν οι: κα Λίλα Σέββα - επιμελήτρια τής έκδοσης, κ. Νίκος Καρατζάς, κ. Νίκος Κοσμίδης εικονογράφος του νέου βιβλίου και κ. Αναστάσιος Σκιαδάς. Η Εκδήλωση έκλεισε με απαγγελία ποιήματος από τον κ. Γιώργο Κουρεντή και με την αφήγηση αποσπασμάτων τού Χρονικού από την κα Νάντια Γιώτη με τη μουσική συνοδεία τού κ. Ευθύμη Κούκου. Την παρουσίαση συντόνισε ο Πρόεδρος τού Δικτύου Δελφών, κ. Νικόλαος Κατσικούλης.

Παρέστησαν και απηύθυναν χαιρετισμούς ο Δήμαρχος Δελφών, κ. Παναγιώτης Ταγκαλής, ο Βουλευτής Φωκίδας, κ. Ιωάννης Μπούγας, οι Αντιδήμαρχοι, κ.κ. Ευθύμιος Γρίβας και Ανδρέας Ζαχαρόπουλος και ο Πρόεδρος τής Κοινότητας και του Λιμενικού Ταμείου Γαλαξειδίου, κ. Σπύρος Μπαρλιακάς.

Στις αρχές τού 18ου αιώνα, ο ιερομόναχος Ευθύμιος, στο μοναστήρι τού Σωτήρα στο Γα-

λαξειδί, ερευνώντας παλαιά χειρόγραφα, μεμβράνια, σιζίλια, και χρυσόβουλλα αὐθεντικά κατέγραψε στο Χρονικό του την ιστορία τής ευρύτερης περιοχής τού Γαλαξειδίου, από τον 10ο έως τον 17ο αιώνα. Πρόκειται για μια καταγραφή όπου η ιστορία περιπλέκεται με τους θρύλους και τις παραδόσεις σε έναν κόσμο που κυριαρχούν πειρατείες, μάχες, φυσικές καταστροφές και ο διαρκής αγώνας των ανθρώπων για τη ζωή τους.

Το Χρονικό που ανακαλύφθηκε από τον Κωνσταντίνου Σάθα σε κρύπτη τού καθολικού τού μοναστηριού και προτοεκδόθηκε από τον ίδιο το 1865, επανεκδίδεται από το Δίκτυο Δελφών, με την ευκαιρία τής επετείου των 200 ετών από την κήρυξη τής Επανάστασης τού 1821. Η νέα έκδοση ακολουθεί το μεταγραφέν κείμενο τού Ηλία Αναγνωστάκη (έκδοση 1985) και μάλιστα όπως αυτό έχει αναρτηθεί στο TLG (THESAURUS LINGUAE GRAECAE). Η επιμέλεια και η εισαγωγή είναι τής Λίλας Σέββα. Η νέα έκδοση περιλαμβάνει εισαγωγικό άρθρο τού Αναστασίου Σκιαδά και εικονογράφηση τού Νίκου Κοσμίδη.

Η νέα «επετειακή» έκδοση τού Χρονικού τού Γαλαξειδίου θα παρουσιασθεί και στην Αμφισσα, το Σεπτέμβριο.

Την Παρασκευή 30 Νοεμβρίου 1979 στο σπίτι του Ευθ. Ν. Γουργουρή παρεδόθη το χειρόγραφο τού «Χρονικού», για να επιστρέψει στην πατρίδα. Διακρίνονται από αριστερά κατά σειρά: η Μίτσα Οικονόμου (Γεν. Γραμματέυς), η Λούλα Γεωργαντά (Ταμίας), ο Τάσος Σκιαδάς (αντιπρόεδρος τού Μουσείου Γαλαξειδίου), η Ηρώ Γουργουρή, ο Ισίδωρος Σιδηρόπουλος (πρόεδρος τού Συνδέσμου), ο αιδεσιμώτατος Pere Emile Jean και ο Ευθύμιος Γουργουρής (αντιπρόεδρος τού Συνδέσμου).

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ «1821-2021»

200 ΧΡΟΝΙΑ από την εθνική παλιγγενεσία συμπληρώνονται φέτος. Ιστορικά γεγονότα που φανερώνουν το χρέος και την ευθύνη, όπως παραμεινουμε σταθεροί στα πιστεύω και τα ιδανικά, που γέννησαν και έθρεψαν το δένδρο τής ελευθερίας.

Ο απανταχού τής γης Ελληνισμός, ιδιαίτερα εμείς οι Νεοέλληνες, καλούμεθα, όχι απλά να εορτάσουμε την ιστορική αυτή επέτειο τής εθνικής παλιγγενεσίας, ως ένα γεγονός παρελθοντικό, ξεθάβοντάς το από το χρονοντούλαπο τής ιστορίας, αλλά να αναβαπτιστούμε στο πνεύμα και τις αξίες, τα πιστεύω και τα ιδανικά, τα νάματα εκείνα που γέννησαν, άνδρωσαν, έθρεψαν, θέρειψαν και πότισαν την Επανάσταση τού 1821...

Επανάσταση, όπου η Εκκλησία πρώτη έσυρε τον χορό τής εθελούσιας μαρτυρικής προσφοράς και θυσίας, με προεξάρχοντα τον μαρτυρικό Πατριάρχη Άγιο Γρηγόριο Ε΄, ο οποίος πλήρωσε με την ζωή του την απόφασή του, να μείνει στην Πόλη και να θυσιαστεί για να αποσοβήσει την γενική σφαγή τού Ελληνισμού. Τον ηρωικό αυτό Πατριάρχη, που έστειλε με τα γαλαξειδιώτικα καράβια όλη τη μυστική αλληλογραφία από την Κωνσταντινούπολη προς το Μωριά και τη Ρούμελη. Δικαίως, λοιπόν, ειπώθηκε ότι κάτω από το σχοινί τού μάρτυρα Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄, στην είσοδο τού Πατριαρχικού Ναού, είναι μαζεμένο όλο το 1821.

Οι Χριστιανοί κατά την περίοδο τής οθωμανικής κυριαρχίας προσέδιδαν θρησκευτικό χαρακτήρα στην υπόθεση τής εθνικής τους ελευθερίας. Αυτό ακριβώς έγινε και στο Γαλαξειδί, στο παλαιό Εκκλησάκι τού Αγίου Ιωάννου των Ιεροσολύμων, που έκτισαν οι

Φράγκοι το 1400 και που κατόπιν οι Γαλαξειδιώτες το αφιέρωσαν στον Άγιο Παντελεήμονα.

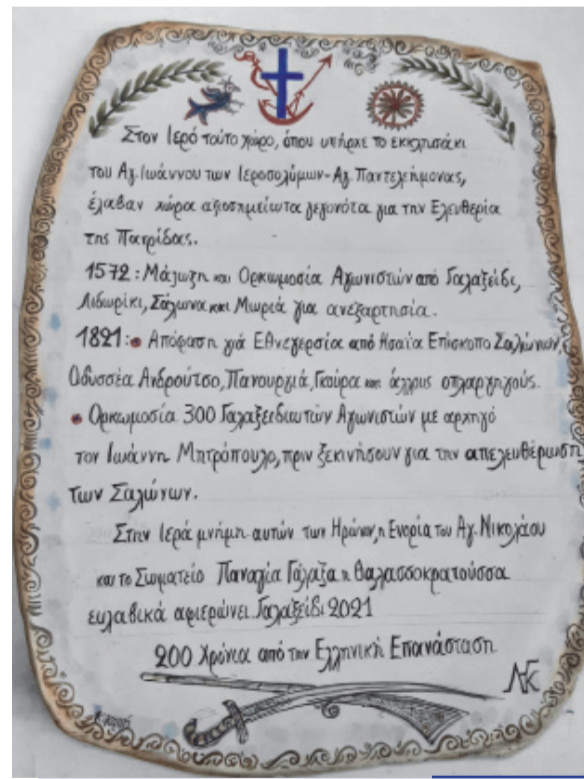
Στο Εκκλησάκι αυτό έλαβαν χώρα δύο σημαντικά γεγονότα, που σημάδεψαν τον αγώνα των Γαλαξειδιωτών για την αποτίναξη του τυραννικού ζυγού.

Το 1572 έγινε Μάζωξη και Ορκομωσία Θυσίας με Αγωνιστές από Γαλαξειδί, Λιδωρίκι, Σάλωνα και Μοριά, η οποία τελικά είχε ολέθρια αποτελέσματα για τους πρόκριτους τού Γαλαξειδίου.

Εκεί ξανά το 1821: ο Ησαΐας, Επίσκοπος Σαλώνων, ο Οδυσσεάς Ανδρούτσος, ο Πανουργιάς, ο Γκούρας και άλλοι Οπλαρχηγοί αποφάσισαν για την Εθνεγερσία. Κατόπιν 300 Γαλαξειδιώτες αγωνιστές με αρχηγό τον Ιωάννη Μητρόπουλο, έδωσαν όρκο Θυσίας, και ξεκίνησαν για την απελευθέρωση των Σαλώνων, με μια μικρή στάση στο ύψωμα τού Αγίου Ιωάννου τού Προδρόμου, όπου ανακήρυξαν και επίσημα την συμμετοχή τού Γαλαξειδίου στην Επανάσταση.

Το Σωματείο «Παναγία Γάλαξα η Θαλασσοκρατούσα» μετά από την επετειακή έκδοση 200 μεταλλικών αντιγράφων τής πρώτης σφραγίδας τού Γαλαξειδίου για την Επανάσταση τού 1821, έστησε, με την ευλογία τού Πατρός Κωνσταντίνου και την έγκριση των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων, δύο αναμνηστικές πλάκες που φιλοτέχνησε η Καίτη Σκούρτη, μία στον καθαγιασμένο χώρο τού Αγίου Παντελεήμονα και μία στον πρόναο τού Αγίου Ιωάννου τού Προδρόμου, όπου αναφέρονται τα παραπάνω αξιοσημείωτα γεγονότα, για την απελευθέρωση τής Πατρίδας μας.

Ας δώσουμε, λοιπόν, σήμερα, όλοι μαζί, μια ιερή

υπόσχεση. Πως δεν θα λησμονήσουμε ποτέ ότι η ιστορία είναι η μόνη ατομική και εθνική μας μνήμη. Για να συνεχίζει, αγέρωχα και θαλερά, και τα επόμενα 200 και όχι μόνον χρόνια, αυτή η «ομορφη και παράξενη πατρίδα», όπως λέει ο Οδυσσεάς Ελύτης, «να στήνει στην γη καράβι - κήπο στα νερά».

Αιώνια η Μνήμη αυτών των Αγίων Ηρώων τής Πατρίδας μας.

Λουκάς Γκούλας

ΦΩΤΟ: ΗΛΙΑΣ ΜΑΣΣΑΡΟΣ

Ο καυτός μήνας Αύγουστος

Καλοκαίρι! Μια εποχή που όλοι, μικροί και μεγάλοι, περιμένουμε με ανυπομονησία να μας χαρίσει ξεγνιασιά, ξεκούραση και ό,τι δεν μπορούμε να απολαύσουμε τις άλλες εποχές του χρόνου· να ταξιδεύουμε και να χαρούμε τις ομορφιές της φύσης. Για τους περισσότερους καλοκαίρι σημαίνει θάλασσα, κολύμπι και βουτιές, βαρκάδα και ψάρεμα. Σημαίνει παρέα με φίλους στην παραλία, μυρωδιά από καρπούζι, ουζάκι και ψητό χταπόδι. Δεν θέλει πολλά ο άνθρωπος, για να περάσει καλά.

Το φετινό καλοκαίρι μάς επεφύλασσε εκπλήξεις. Μετά από ένα δύσκολο χειμώνα, οι διακοπές που λαχταρούσαμε έφθασαν κομίζοντας πολύ περισσότερες δυσκολίες. Ο Ιούλιος ζεστός, αλλά υποφερτός. Ο Αύγουστος καυτός, ασυνήθιστα καυτός για τα ελληνικά δεδομένα. Με υψηλές θερμοκρασίες, πρωτόγνωρες. Τα μεσημέρια να πιάνεται η αναπνοή σου από τον καύσωνα. Και ως εδώ καλά. Γιατί υπάρχει το νερό για να ξεδιψάσεις και η θάλασσα να δροσιστείς. Και τα κλιματιστικά στο σπίτι, για να μην υποφέρουμε. Τι γίνεται, όμως, όταν συμβαίνουν άλλα κακά; Όταν ανάβουν φωτιές που εξελίσσονται σε πυρκαγιές, όταν η μισή Ελλάδα καίγεται για μέρες, όταν καταστρέφονται δάση και περιοχές, όταν καταπράσινες, εύφορες περιοχές μετατρέπονται σε κρανίου τόπο; Δεν θρηνήσαμε ανθρώπινες ζωές -εκτός από τρεις περιπτώσεις-, ωστόσο μαζί με τη χλωρίδα καταστράφηκε και η πανίδα. Εκεί δεν κρύβονται ζωές; Ο φετινός καυτός μήνας Αύγουστος απλώθηκε απειλητικός πάνω από τα κεφάλια μας σ' ένα πυκνό σκούρο σύννεφο, που μετέφερε αποκαΐδια παντού, δυσκόλευε την αναπνοή και ζωγράφιζε εικόνες εφιαλτικές.

Γιατί, Θεέ μου, αυτό το κακό; Αφελής η ερώτηση, ξέρουμε την απάντηση. Όμως μέσα σ' αυτή τη δυσάρεστη ατμόσφαιρα, θυμήθηκα ένα παραμύθι. Βλέπετε, ο πνιγμένος απ' τα μαλλιά του πιάνεται. Σας το μεταφέρω: Αφού ο Θεός, λείπει, μοίρασε τη γη στους ανθρώπους, σκέφτηκε να κρατήσει ένα οικοπεδάκι -τόσο δα- για τον εαυτό του, για να περάσει τα γηρατιά του. Ένα οικοπεδάκι, το πιο όμορφο στον κόσμο. Με τις θάλασσές του, τα πεύκα του, τις ελιές του, τον ήλιο του. Τυχαία η επιλογή; Δεν νομίζω κι ας με συγχωρέσει. Το οικοπεδάκι ονομάστηκε Ελλάδα. Αν και ανήκε στο Θεό, πολλοί το ζήλεψαν και ήθελαν να το κατακτήσουν. Και να επιδρομές και πόλεμοι· και δόστου καταστροφές, φωτιές και αφανισμοί. Αλλά ο Θεός, ο καλός Θεός, χαμογελούσε και φώναζε από ψηλά που τα 'βλεπε όλα: «Όση Ελλάδα και να κάψετε, πάντα θα περισσεύει αρκετή, για να σας θαμπώνει». Έτσι, μετά από κάθε καταστροφή, άνοιξε η γη και ομόρφαινε ξανά το οικοπεδάκι.

Ως τότε, όμως, ο καλός Θεός θα κάνει υπομονή και θα χαμογελάει με την ανοησία του ανθρώπου; Επαναλαμβάνω τη, γεμάτη αγωνία, απορία ενός ανθρώπου που πολύ αγάπησε την Ελλάδα: «Πότε θα ανθίσουνε τούτοι οι τόποι; Πότε θα έρθουν καινούργιοι άνθρωποι να συνοδεύσουνε τη βλακεία στην τελευταία της κατοικία;»¹

Και κάθε φορά που με πιάνει απελπισία και απογοήτευση, καταφεύγω σ' έναν άλλο άνθρωπο, που μας ενθαρρύνει να αγωνιζόμαστε λέγοντάς μας: «Αν αποσυνθέσεις την Ελλάδα, στο τέλος θα δεις να σου απομένουν μια ελιά, ένα αμπέλι κι ένα καράβι. Που σημαίνει = με άλλα τόσα την ξαναφτιάχνεις».²

Ευτυχώς που κάποιοι αγάπησαν το οικοπεδάκι-Ελλάδα και μας άφησαν παρακαταθήκη τη δύναμη της ψυχής τους και την πίστη τους σ' αυτό. Αρκετή και δυνατή μαγιά, για να ξαναφτιαχτεί ο τόπος.

Μαζί μ' αυτούς ας κάνουμε κι εμείς, οι αδύναμοι, μια προσευχή:

«Της Δικαιοσύνης Ήλιε νοητέ και μυρσίνη συ δοξαστική μη παρακαλώ σας μη λησμονάτε τη χώρα μου!»³

E.M.

1. Νίκος Γκάτσος
2. Οδ. Ελύτης
3. Οδ. Ελύτης, ΑΞΙ-ΟΝ ΕΣΤΙ, μελοποιημένο από τον Μίκη Θεοδωράκη.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Η Κουτονιά Διονυσία, κόρη του Ευθυμίου και της Πέπης (Σπυριδούλας) Φιλοσόφου και εγγονή του π. Δημάρχου Κουτονιά Δημητρίου και της Διονυσίας, το γένος Γεωργίου Σταμπούλη, περάτωσε με επιτυχία τις σπουδές της και έλαβε πτυχίο από τη Βιοϊατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Τμήμα Πληροφορικής με εφαρμογές στη Βιοϊατρική.

Πολλές ευχές στη νεαρά επιστήμονα της πόλης μας, υγεία και συνεχή ανοδική πορεία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Στις 20 Ιουλίου εορτάστηκε και φέτος η μνήμη της ανάληψης του Προφήτη Ηλία στο ομώνυμο εξωκκλήσι μας.

Ο Ιερέας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου ευχαριστούν όσους προσφέρουν κάθε χρόνο δώρα, όχι μόνο στο εξωκκλήσι του «Προφήτη» Ηλία αλλά και της «Παναγίας» διατηρώντας έτσι ένα έθιμο ετών. Χάρη σ' αυτούς συγκεντρώνονται χρήματα που βοηθούν στη συντήρηση των εκκλησιών.

Ευχαριστούμε θερμά τους Κατσακούλα Παναγιώτη του Ανδρέα, Τσελέ Ιωάννη του Ευθυμίου, Μαρδάκη Ευθύμιο του Ηλία, Βόττα Γεώργιο του Αθανασίου.

Ευχαριστούμε επίσης την Κουτσού Αλεξάνδρα για το ποσό των 50 ευρώ που προσέφερε για τις ανάγκες της εκκλησίας στη μνήμη του πατέρα της Ιωάννη Κουτσού.

Δωρεές προς την Εστία Αγίου Νικόλαος

Το Ίδρυμα Εστία Αγίου Νικόλαος στο Γαλαξίδι αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει θερμά:

Την κα Μαρίνα Γιαρένη και την εταιρεία της Learning4Life για την συνεχή της προσφορά στην ενδυνάμωση της κοινότητας.

Τον κ. Μέγκο Ιωάννη για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Τον κ. Ευστάθιο Λεοντόπουλο για την υποστήριξή του σε εργασίες που έγιναν στην Εστία.

Τη μεταφορική εταιρεία «Καπούρος» για τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών.

Την κοινότητα «Lebensgemeinschaft» στη Γερμανία για τη διαρκή στήριξή της.

Τον κ. Frieder Obbelode για τη δωρεά του σε μηνιαία βάση.

Την εταιρεία Ernst & Young Hellas και ιδιαίτερα τον κ. Βασίλειο Καμινάρη και την κα Βάσια Λάβδα για την εξαιρετική τους συμβολή στον ετήσιο έλεγχο των οικονομικών στοιχείων.

Την κα Anna Birgersson και τους κ. Γιώργο και Κατερίνα Ξυφύλη και τα παιδιά τους για τη δωρεά τους στη μνήμη της μητέρας τους Αναστασίας Ξυφύλη.

Τον κ. Γεώργιο Κουρεντή για τη δωρεά του στη μνήμη Ροδούλας Σταθάκη.

Την εταιρεία Φ.ENG Consulting Engineers L.P. και τον κ. Νικόλαο Φουσεκή για τη βοήθειά τους και τις πολύτιμες συμβουλές τους.

Τον κ. Στέλιο Μπόμπουλα για τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών στα άτομα της Εστίας.

Σε αυτή τη δύσκολη περίοδο, οποιαδήποτε δωρεά είναι πολύ σημαντική για το Ίδρυμά μας και θα εκτιμηθεί ιδιαίτερα. Ο λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας της «Εστίας Αγίου Νικόλαος» είναι ο εξής: IBAN 350110358000035829610597

Με εκτίμηση
Olafía Palmarsdóttir
Πρόεδρος Δ.Ε.

Φύλλα της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ) σχετικά με το Γαλαξίδι. Μέρος 7ο

Στο πλαίσιο του εντοπισμού ΦΕΚ με στοιχεία για το Γαλαξίδι, παρουσιάζουμε αυτά στα οποία συσχετίζεται η ανταμοιβή (ή όχι) από το Ελληνικό Κράτος της συνεισφοράς του Γαλαξειδίου ή των Γαλαξειδιωτών στην Επανάσταση του 1821. Σημειώνεται ότι στα Γενικά Αρχεία του Κράτους υπάρχει πληθώρα επιπλέον σχετικών εγγράφων. Υπενθυμίζεται ότι σε πολλές περιπτώσεις, στην παρουσίαση των θεμάτων των ΦΕΚ, έχουμε διατηρήσει την αρχική διατύπωση και ορθογραφία.

Γιώργος Χάλκος

ΦΕΚ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΓΑΛΑΞΙΔΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821 (1836-1843)			
A/A	ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ	ΦΕΚ	ΣΕΛΙΔΑ
1	Διορίζονται εις το Βασιλικόν Ναυτικόν λόγω προσφοράς εις την Πατρίδα, οι Γαλαξειδιώται Κωνσταντίνος Δεδούσης ως Υποπλοίαρχος, Δημήτριος Βουλδής ως Σημαιοφόρος και Δρόσος Βλάμης ως Σημαιοφόρος	24Α/30-05-1836	98, 99
2	Κατετάχθη εις την 1ην Τετραρχίαν της Βασιλικής Φάλαγγος ως Εκλεκτός ο αναγνωρισμένος Οπλαρχηγός και Ανθυπολοχαγός των διαλυθέντων Ατάκτων Στρατευμάτων Δρόσος Σουκεταράκος εκ Γαλαξειδίου	26Α/10-06-1836	109
3	Απενεμήθη ο αργυρούς σταυρός των ιπποτών του τάγματος του Σωτήρος εις τον Γαλαξειδιώτην Δεδούσην Κωνσταντίνον, πλοίαρχον γ' τάξεως	5Α/05-02-1838	24
4	Χορήγησι βαθμού Υπολοχαγού Δεκανέως εις τον Οπλαρχηγόν Μήτρον Κορδοπάτην εκ Γαλαξειδίου, προς ανταμοιβήν διά τας κατά τον υπέρ ανεξαρτησίας αγώνα εκδουλεύσεις του. Αι αποδοχαί του συνίστανται εις παραχώρησιν κτημάτων.	18Α/20-05-1838	89
5	Κατά την Εθνοσυνέλευση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 οι πληρεξούσιοι του Γαλαξειδίου πρότειναν να συμπεριληφθή το Γαλαξίδι με τας 3 ναυτικές νήσους (Υδρα, Σπέτσες, Ψαρά), διά να λάβη αποζημιώσεις ένεκα των θυσιών του κατά τον υπέρ τής ανεξαρτησίας αγώνα. Η πρόταση δεν έγινε δεκτή.	40 Παράρτημα/ /1843	102, 561, 565, 586
6	Χαρακτηρίζονται ως ανθυπολοχαγοί (εκλεκτοί) εις την φάλαγγα με την απόλαυσιν τής προικοδοτήσεως οι εκ Γαλαξειδίου Κίρκος Νικόλαος, Μητρόπουλος Ηλίας Γ. και Σκουταράκος Βασίλειος	29 Παράρτημα IV/ /03-08-1844	131 132
7	Απονέμεται ο βαθμός του Σημαιοφόρου, με προικοδοτικών γραμμάτων αξίας εξαπλασίας τού ετησίου μισθού τού βαθμού των, εις τους εμπειροχόμενους εις τα Ναυτικά Μητρώα Γαλαξειδιώτας Χ. Μιχόπουλον και Ανδρ. Καμένον	19Α/21-07-1845	85
8	Συνίσταται Επιτροπή υπό ανδρών διαπρεψάντων κατά τον υπέρ ανεξαρτησίας αγώνα, προς αποζημίωσιν των αγωνισμένων και θυσιασάντων υπέρ Πατρίδος. Στα μέλη τής Επιτροπής συγκαταλέγονται και οι Γαλαξειδιώται Σπυριδων Λογοθετόπουλος, Βουλευτής και Κωνσταντίνος Δεδούσης, Πλοίαρχος	28Α/19-11-1845	133
9-11	3 ΦΕΚ με διαδοχικές προαγωγές τού Κωνσταντή Δεδούση (κατέληξε Πλοίαρχος β' τάξεως): (1) 34Α/12-10-1837, (2) 8Α/13-03-1847 και (3) 14Α/03-06-1850		

Κοινωνικά – Δωρεές – Συνδρομές

Γεννήσεις

Το ζεύγος Δημήτρη Ευθ. Πετρατζά και Έλενας Ιωάννου Κωστάκου απέκτησε αγοράκι.

Το ζεύγος Γεωργίου και Αικατερίνης Κοντολέων (το γένος Χαρδαβέλλα) απέκτησε δίδυμα. Ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι.

Πολλές ευχές να ζήσουν τα νεογέννητα.

Βαπτίσεις

Στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου στην Κεφαλλονιά βαπτίστηκαν τα δίδυμα κοριτσάκια του Πανουργιά Κων. Γούναρη και της Σαμπίνας Κοσκινά. Ο ανάδοχος Νίκος Κατσούλης βάπτισε το ένα και του έδωσε το όνομα **Κωνσταντίνα**. Η ανάδοχος Έλενα Μουζίκη που βάπτισε το άλλο έδωσε το όνομα **Ήλια**.

Στο Μοναστήρι της Ύδρας βαπτίστηκε το αγοράκι του ζεύγους Άρη και Κλάρας Χρονοπούλου, από γιαγιά Κατίνα Μιχαήλ Κατσούλη. Ο ανάδοχος Νικόλας Πρεβελάκης έδωσε το όνομα **Νικόλας**.

Στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου στον ποταμό Κερκύρας βαπτίστηκε το αγοράκι του Φώτη Χειμαριού και της Ηράκλειας Τουρνατζή. Ο ανάδοχος Φώτης Μεριτσής έδωσε το όνομα **Ηρακλής**.

Στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Προδρόμου στο Γαλαξείδι βαπτίστηκε το αγοράκι του Ιωάννη Νερούτσου και της Μαριάννας Κουρή. Η ανάδοχος Λαμπρινή Κροτσέζη έδωσε το όνομα **Χρήστος**.

Στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Προδρόμου στο Γαλαξείδι βαπτίστηκε το κοριτσάκι του Κεβάνι Μπιλ-Μπιλ και της Κεβάνι Βαλμπόνα. Η ανάδοχος Γιούλα Σαϊτίγκερ έδωσε το όνομα **Μαριλένα**.

Στους ευτυχείς γονείς και αναδόχους πολλές καλές ευχές, να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

Δωρεές προς την Τοπική Φιλοδοσική Ένωση Γαλαξειδίου

Από κες Μαρίνη και Λίλη Ρουμπίνη στη μνήμη της πολυαγαπημένης τους Ζωής Γιαννέτσου, 50 ευρώ.

Από κα Ευανθία Μαρίνη στη μνήμη Ελένης Λέκκα (γένος Λαγού), 30 ευρώ.

Από Λάζαρο Ράπη υπέρ των σκοπών της Τ.Φ.Ε.Γ., 20 ευρώ.

Από Αργύρη Χαλδεάκη υπέρ των σκοπών της Τ.Φ.Ε.Γ., 100 ευρώ.

Από οικ. Γεωργίου και Νινέττας Προυσανίδη στη μνήμη Μπεμπέκας Ζησίμου, 250 ευρώ.

Η Τ.Φ.Ε.Γ. ευχαριστεί τους δωρητές.

Δωρεές προς τον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου

Στη μνήμη των γονέων τους Ηλία και Αθηνάς και Νικολάου και Βιλελμίνας και των αγαπητών φίλων τους Σπύρου Παπαδόπουλου και Ελένης Σ. Μιχαήλ, ο Θύμιος και η Chantal Μητροπούλου προσέφεραν 500 ευρώ για τις ανάγκες του Ι.Ν. του Αγίου Νικολάου.

Πρόσφατα έγινε επισκευή του κτίσματος που βρίσκεται απέναντι από τον Άγιο Νικόλαο και χρησιμεύει ως γραφείο του Ναού. Η επισκευή έγινε με πρωτοβουλία συμπολιτών μας και με χρήματα που συγκέντρωσαν από δωρητές.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστεί τους δωρητές.

Γάμοι

Στον Ι.Ν. Παναγίτσας στο Παλαιό Φάληρο έγιναν οι γάμοι του Ιωάννη Νικ. Μπεριστιάνου και της Diana Toth. Κουμπάροι ήταν ο Λεωνίδας Λυμπερής και ο Παναγιώτης Παπαδόγγονας.

Στο Δημαρχείο του Γαλαξειδίου έγιναν οι γάμοι του Ισουφάι Αμαρίλντο και της Κουτσοδόνη Λουκίας του Ιωάννη.

Στο Δημαρχείο Γαλαξειδίου έγιναν οι γάμοι του Ιωάννη Στεργιώτη του Ευάγγελου και της Ευαγγελίας Δημητρίου του Μιχαήλ.

Στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Γαλαξειδίου έγιναν οι γάμοι του Νεκταρίου-Ευθυμίου Ράπη και της Κων/νας Χριστοφί του Γεωργίου. Κουμπάρα ήταν η Νίκη Υφαντίδου.

Στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Γαλαξειδίου έγιναν οι γάμοι του Ευθυμίου Χατζηγιάννη του Παρασκευά και της Αναστασίας Κορομπίλη του Νικολάου και της Λεμονιάς Φαρδέλλου, υπαλλήλου της τοπικής μας κοινότητας και πολύτιμης συνεργάτιδας του Συνδέσμου μας. Κουμπάροι ήταν ο Αχιλλέας Βιέννας και η Γιούλη Παναγιώτη Τσούνα.

Στις 31 Ιουλίου, στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Winnipeg-Canada έγιναν οι γάμοι της Χριστίνας Παπαδημητροπούλου, αναιθισιολόγου ιατρού, θυγατέρας της Ρένας και του Προκόπη Παπαδημητροπούλου (από γιαγιά Αννούλα Καραλιώτη) με τον Paul Slawinski, μηχανολόγο μηχανικό. Κουμπάρος ήταν ο αδελφός της νύφης Μανούσος Παπαδημητρόπουλος.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Δωρεές στο Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών

Για τις ανάγκες του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών και του εκδοτικού έργου του, της εφημερίδας «το Γαλαξείδι», προσέφεραν οι παρακάτω:

Η κα Τόνια Ευθ. Προκαλάμου στη μνήμη της αγαπημένης της Τζίννας Ιωάννου Προκαλάμου το ποσό των 100 ευρώ.

Ο κ. George Reganis στη μνήμη προσφύλων προσώπων 100 ευρώ.

Ο κ. Γεώργιος Προυσανίδης στη μνήμη της Πολυξένης Προυσανίδου-Ζησίμου το ποσό των 250 ευρώ.

Η οικογένεια της αείμνηστης Πολυξένης Ζησίμου-Προυσανίδη, τα παιδιά της και τα εγγόνια της Γιώργος, Νινέτα, Ζήσιμος, Γιάννης και Παρασκευή προσέφεραν το ποσό των 250 ευρώ στη μνήμη της, για τις ανάγκες του Συνδέσμου μας και την έκδοση της εφημερίδας μας «το Γαλαξείδι».

Το Δ.Σ. του Συλλόγου τους ευχαριστεί για την ενίσχυση και το ενδιαφέρον τους.

Δωρεές προς τον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννη Προδρόμου

Η κα Μίνα Κρίκου-Γαλάνη στη μνήμη του πολυαγαπημένου και αλησμόνητου συζύγου της Γιάννη Γαλάνη, 200 ευρώ.

Ο κ. Βασίλης Κρίκος στη μνήμη του αγαπητού αδελφού Γιάννη Γαλάνη 100 ευρώ.

Η κα Τζούλη Ιγνατιάδου στη μνήμη του αγαπητού της φίλου Γιάννη Γαλάνη 100 ευρώ.

Ο ιερέας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστούν θερμά.

Πένθη

Απεβίωσε στο Αιγάλεω και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η Ευγενία Προκαλάμου, χήρα του Ιωάννη. Διακρινόταν για την ευγένεια, την κοινωνικότητα και την πνευματική της καλλιέργεια.

Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο Ηλίας Τσώνος του Γεωργίου. Έφυγε πρόωρα απ' τη ζωή αφήνοντας στίγμα προόδου και καλοσύνης.

Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η Ασημίνα Σκούρτη του Ιωάννη. Έζησε και έφυγε ευγενικά και αθόρυβα.

Απεβίωσε στην Λιβαδειά και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η Παρασκευούλα Μηνά, χήρα του Ανδρέα, με έντονη και ευγενική παρουσία σ' όλη της τη ζωή.

Απεβίωσε στην Άμφισσα και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο Ευθύμιος Τούρλας του Παναγιώτη. Ήταν πάντα γελαστός, ευγενής και αγαπητός στην κοινωνία μας.

Απεβίωσε στο Γαλαξείδι όπου και κηδεύτηκε ο Αθανάσιος Γεροσίδηρης του Ιωάννη, ο γνωστός μας «Μπόλαρης».

Απεβίωσε στον Πειραιά όπου και κηδεύτηκε η Πολυξένη - Δημοκρατία Προυσανίδη πλήρης ημερών. Ήταν η τελευταία από τα τρία παιδιά της Χρυσούλας και του Γεωργίου Ζησίμου που έζησαν και κινήθηκαν στην παραλία του Γαλαξειδίου, όπου τα παιδιά κι εγγόνια τους συνεχίζουν ευγενικά την παρουσία και συμμετοχή τους στην κοινωνία μας. Τελευταία από τις παλιές οικογένειες της αγοράς, αφήνει ένα κενό στη γειτονιά της, στην κοινωνία που έζησε και που ο θάνατός της, με συγκίνηση μας έφερε στη μνήμη ένα Γαλαξείδι που φεύγει σε μια γνώριμη κοινωνία που χάνεται. Οι γείτονες και φιλικά της πρόσωπα την αποχαιρετούν με αγάπη.

Τις οικογένειες θερμά συλλυπούμαστε και ευχόμαστε για την ανάπαυσή τους.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΗΝΑ

Αντίο Μάνα μας!
Τι να πει κανείς, τι να πούμε εμείς για τη μάνα μας, για μια μάνα που φεύγει; Όλου του κόσμου οι μανάδες ίδιες! Ο ίδιος πόνος! Ο ίδιος χωρισμός! Τι να πούμε για αυτή τη μάνα; Χήρα από τα 45 της. Η Χαροκαμένη! Η Χηρολακιάτισσα. Το Ακρόπρωρο του Λιοτριβίου που στεκόταν αγέρωχο στο μπαλκόνι του και με τα μάτια καρφωμένα στο Αγνάντιο στο Κεντρί. Περίμενε το Μαστραντρέα το Μηνά, τον άντρα της, την αγάπη της! Τι να πούμε εμείς τα παιδιά της; Δεν χρειάζονται πολλά λόγια, μόνο αυτά. Αντίο μαμά! Αντίο μητέρα! Αντίο μάνα μας! Καλό ταξίδι και φιλιά στον πατέρα μας, το Μαστραντρέα το Μηνά!.

**Τα παιδιά σου
Γιώργος Μηνάς, Ασημίνα Μηνά**

Συνδρομές εφημερίδας «το Γαλαξείδι»

Αρκούδη Νίτσα
Γεροσίδηρης Μιλτιάδης
Δημητριάδης Μίμης
Θεοχάρης Λάμπρος του Ευθυμίου
Κουρή Παναγιώτα
Κοτρότσου-Λεβαντή Ελένη
Κωστάκου-Σκαφτούρου Μαρία
Ματζώρου Ελένη
Μητάκου Ευθυμία
Μητράκος Παναγιώτης
Μιχόπουλος Δημήτριος του Νικολάου
Μουρούτης Θεόδωρος
Μουρούτης Σπύρος
Μπαγουλή Σταυρούλα
Παπαγεωργίου Βαγγέλης
Παπαδήμα Παναγιώτα
Παφίλης Ευθύμιος
Πρίμα Εύη
Σαχπάρογλου Σάββας
Σφέτσου Σωτηρία
Τσίτουρα Δήμητρα
Χαραλάμπους Μαρία (Χαραλάμπους Χ.)
Χοτζαλάρι Κώστας Αγκίμ
Χρήστου Λουλουδία

Συνδρομές εφημερίδας εξωτερικού

Apostolaki Annoula
Pappas Athina
Τρίγκαλας Σπυριδών

Πλήρωσε τη συνδρομή σου για την εφημερίδα «το Γαλαξείδι», αν κι εσύ επιθυμείς να συνεχίσει την έκδοσή της.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ ΜΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΗΝΑ

Συστάσεις δεν χρειάζονται, Ποια είσαι και τι κάνεις Απόψε από τον Παράδεισο ντολμάδες θα μας φτιάχνεις

Το όνομα του άντρα σου μου δώσανε Μα έχω την καρδιά σου Την τύχη μου όλοι να είχανε Και τη μισή αρχοντιά σου.

Στα χέρια σου μεγάλωσα Μ' έμαθες να ζω, να μαγειρεύω Και στα ταξίδια με το Mazda σου Να τραγουδώ και να χορεύω.

Να σ' αποχαιρετήσω δυστυχώς δεν πρόλαβα Να σε σφιξώ άλλη μια φορά στην αγκαλιά μου Και να σου πω πως σ' αγαπώ ΥΠΕΡΟΧΗ ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ.

Αντίο, λοιπόν, καπετάνισσα Αρχόντισσα... Κυρία! Τα καλάμπούρια σου και η λεβεντιά Αφήσανε ιστορία.

Το Γαλαξείδι διαμάντι έχασε, Μα η φήμη σου πήγε παντού Γιατί όλοι ήξεραν τι Άνθρωπος ήτανε Η Βούλα η Μηνού!

Η εγγονή σου Ανδριανή Μηνά

Παλιές Δύμισες ΜΑΡΗ... ΚΛΕΡ!!!

Κάπως έτσι ακουγόταν στην παραλία η φωνή τής γιαγιάς που καλούσε την Κλαίρη να δώσει «παρών». Κάπως έτσι προέκυψε και το μετέπειτα δημοφιλές γαλλικό περιοδικό Marie Claire. Όχι, πες μου! Τους καταγγέλλεις... για κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας;!

Τότε, (ελλείπει κινητών) οι μανάδες και γιαγιάδες έσουρναν τη φωνή από τους μαχαλάδες ν'ακούσουν τα παιδιά τους και να επιστρέψουν. Κάπως έτσι ακουγόταν και στο Χηρόλακα η φωνή τής Μαμαλούς που καλούσε τον Τάκη της, με μια μακρόσυρτη φωνή: Ταααααααα... (ηηη). Όταν το άκουγε αυτό ο Κακογιάννης που έκανε γυρίσματα κάτω στην πλατεία, ιδρωμένος και μπάλντισμένος ούρλιαζε: Κααααα... και ξανά από την αρχή. Ήταν ο κακός του δαίμονας. Πιστεύω ο μεγάλος αυτός σκηνοθέτης θα θυμόταν για πολύ καιρό τη «νίλα» που έπαθε στο Γαλαξειδί, των στιγμών αυτών!

Ωστόσο μάς άφησε αξέχαστες στιγμές και ένα καλοκαίρι όλο εκπλήξεις και φαντασμαγορία. Ο καθένας έχει να θυμάται χαριτωμένες στιγμές που είδε ή έζησε. Απειρες... Ήταν ένας τόπος (κατά το σενάριο η νήσος Φάρος) που κυκλοφορούσαν όλες οι φυλές του κόσμου. Πάνω-κάτω, τα σπίτια ήταν βαμμένα με διάφορα χρώματα άτονα και όλα ήταν ένα παραμύθι, για όλους εμάς. Το στόρυ τής ταινίας λίγο πολύ γνωστό, αλλά οι εκπλήξεις πήγαιναν σύννεφο. Ειδικά όταν γέμισε ο κόλπος από νεκρά ψάρια! Μάνι μάνι θυμάμαι ένα πλάνο που γύριζε ο Κακογιάννης (είμαστε ένα μπουλούκι σε μια βάρκα) πώς να εκφράσουμε την απορία μας, την αγωνία μας για το τι μας περιμένει να δούμε. Και κει πάνω στην ταραχή και την σύγχυση, ακούγεται ο διάλογος με τον μπαρμπα-Γιάννη τον Κολιόγιαννο:

- Τι έγινε μπαρμπα-Γιάν...;
- Δυναμίτς!!!
- Ποιος τα έριξε, μπαρμπα-Γιάνν...;
- Ου Λίτσας.

Κάτι άλλο επίσης που θυμάμαι (από τα πολλά): Ένα τμήμα τού συνεργείου έτρωγε στο καφενείο μας, με κάποια καντίνα που τους φρόντιζε. Εκεί, λοιπόν, στη μεριά με τους καθρέπτες κοντά στον πάγκο τού Πατέρα. Κάθε μέρα έρχονταν δυο κοπελίτσες 18-20 ετών φορώντας τα πρώτα μίνι φορέματα. Ο Πατέρας τις έβλεπε με συμπόνοια και φανταζόταν ότι δεν είχαν χρήματα να πάρουν πληρέστερα φορέματα. «Βρε Μαρία», λέει στη μάνα μου, «δεν φέρνεις 2-3 φορεματάκια από το μπαούλο;». (Μας τα έστελναν από την Αμερική οι συγγενείς μας). Πάει η μάνα μου, λοιπόν, φέρνει 2-3 κλαρωτές φούστες με φραμπαλάδες (πλούσιες ραφές), τους τα παραδίνει ο πατέρας με αγάπη λέγοντας: «Πάρτε τα, δικά σας, να ντυθείτε να μη κρυώνετε!»

Τα δυο αυτά κορίτσια ήταν κόρες τού Αρχιδικαστή τής Νέας Υόρκης, ο οποίος μετά έστειλε ευχαριστήρια επιστολή για το πόσο ζεστοί και φιλόξενοι είναι οι Γαλαξειδιώτες...

Υπάρχουν άπειρα χαριτωμένα περιστατικά που δεν έχουν σταματημό.

Πάντως, όταν είδαμε την ταινία καμιά 40ριά πατριωτάκια στο σινεμά ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, κόντεψαν να μας βγάλουν έξω από τα σκουζιάματα: Μαρί η Τσικώ, Μαρί κοίτα τον Παρασκευά τι κορμωστασιά. Πω πω ένας Κολιόγιαννος...

Σκηνές ομηρικές στο Μπουρζέικο, στου Κανελλόπουλου, στην ηλεκτρική με την αγέρωχη κοσμοστασιά τής ΚΑΝΤΙΣ ΜΠΕΡΓΚΕΝ να περιδιαβαίνει τους χαμάτινους δρόμους μας...

Τα καλοκαίρια, όταν σήκωνε το μαϊστρο, ήταν σαν να σου 'ριχναν με φλογοβόλο. Είχε και κείνη την κόκκινη σκόνη στο Κεντρί (καθαρό αργυρόχρωμα) και κόλλαγε πάνω μας και γινόμασταν καθαρόαιμοι ΣΙΟΥ ή ΤΣΕΡΟΚΙ. Οι μανάδες μας βάζανε βρεμένα πανιά κάτω από τις πόρτες και τα παράθυρα. Και έτσι περιμέναμε να έρθει το βράδυ, μπας και δροσιστούμε με κανα υποβρύχιο, κανα ΤΑΜ-ΤΑΜ, καμιά λεμονάδα με κίνα...

Πιο παλιότερα, με την οικονομική ανέχεια ξεπλέναμε τα κουκούτσια από τα πεπόνια, και τα χρησιμοποιούσαμε σαν πασατέμπο και, αν περίσσευε κάνα πενήταράκι, πηγαίναμε στον μπαρμπα-Βαϊδάνη να πάρουμε φρέσκα ρεβύθια (που έβγαζε από τον κήπο του, κάτι σαν ΣΝΑΚ που λέμε σήμερα). Το παγωτό «καρότο» τής θεία Ξτίνας ήταν λίγο απρόσιτο. Θυμάμαι ακόμη γύρω στο '60 το μπαρμπα-Θύμιο τον ΝΕΙΡΟ (Χατζηγιάνη) να φέρνει τα πρώτα τσιπς στο Γαλαξειδί (ίσως και στην Ελλάδα), με τη φριτούρα, αχνηστά και μεις από πάνω να πάρουμε τα πρώτα, ζεστά κοφτά πατατάκια. Ενώ αρκετές φορές απ' έξω στη μέση τού δρόμου να παίζει η ορχήστρα τού Φρατζόλα και του Θεμιστοκλή τού Petit Fleur με τον μαγικό Λεωνίδα Σηρό στο σαξόφωνο.

Άλλες φορές πάλι, πάντα στη μέση τού δρόμου υπήρχε η παλαιότερα με πρόγραμμα και έβλεπε το δικό μας Πανάγο με τον Καπαφλή να κουλουριάζονται και να προσφέρουν τέχνη με διαιτητή τον Καρώνη (τον κουρέα) που φώναζε κατά διαστήματα: «Μη τραβάτε τις τρίχες. Μη τραβάτε τα γένια». Χαχα. Απ' όλα έχει ο μπαξές μας. Δεν έπληττες με τίποτα και οι μεταμεσονύχτιες συζητήσεις και τα ανέκδοτα.

Στο καφενείο μας πιάνανε την κουβέντα και ξεχνούσαν να σταματήσουν. Ο μπαρμπα-Γιάννης, ο Φάνης, ο Πιλάβιος, ο Σπύρος, ο Χειμώνας, ο Μιχαλόπουλος και άλλοι πολλοί. Για να σηκωθούν από τις καρέκλες έπρεπε ο Θανάσης (εγώ!) να ρίχνω αλάτι χονδρό (του μονοπωλείου). Πίσω απ' τις καρέκλες. Στο πάνω μέρος από το καφενείο παιζόταν το Μπιζζζ. Από κάτι ξαδέρφια μας και συγγενείς από Πειραιά και γινόταν το «έλα να δεις». Βάζανε τον Πατέρα κορόιδο και τον αρχίζανε στο μπιζζάρισμα, είχε και την κούραση ο καημένος, αλλά ήταν μέσα στο κέφι. Να σκεφτείς μέχρι Παντόφλα βγάζανε! Αυτά!! Για να θυμάστε. Γιατί πρέπει να θυμόμαστε και να πηγαίνουμε παρά πέρα, κοιτώντας με τρυφερότητα τα παλιότερά μας (καλύτερα;;;;) χρόνια, να γελάμε κόντρα στις στείρες αυτές εποχές.

Γιατί όπως λέει κάποιο τραγούδι:

Βλέπω να χάνονται οι στεριές
κι ο κόσμος λιγοστεύει...

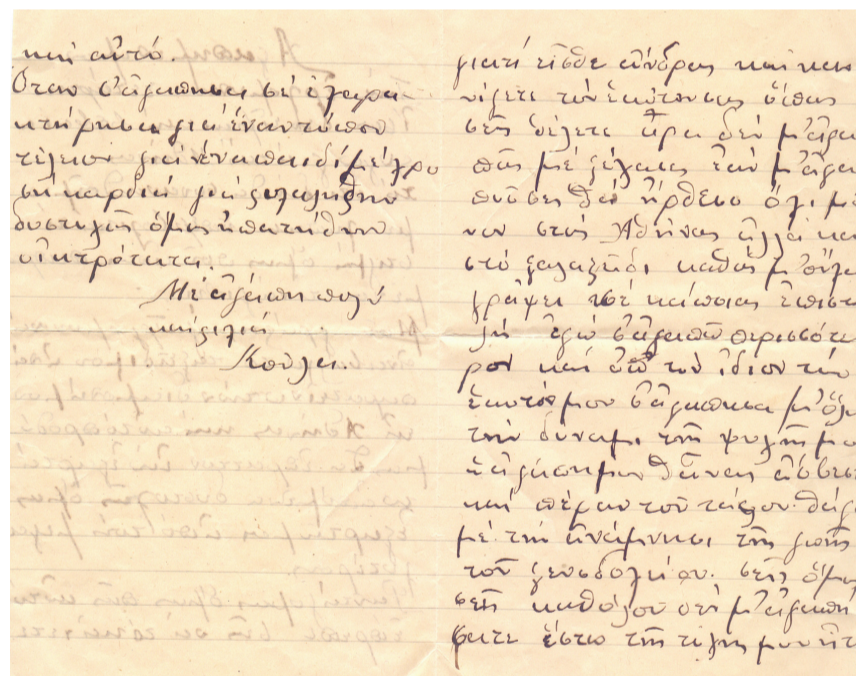
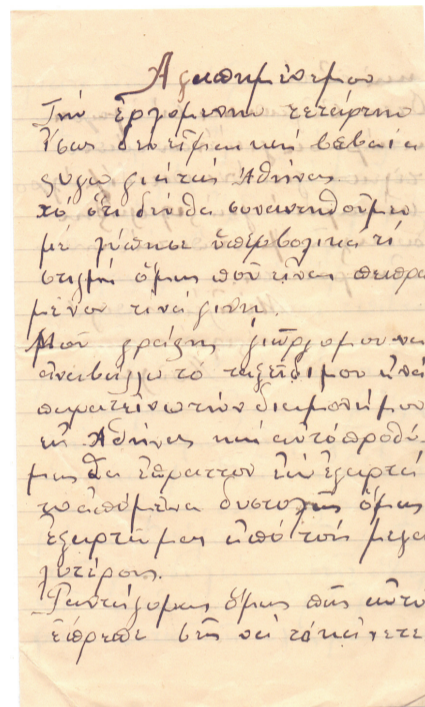
Θανάσης Καμβύσης
Απρίλης 2021

“ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ...”

ΕΡΩΤΙΚΟΙ ΚΑΗΜΟΙ ΤΟΥ 1928

Με καλοκαιρινή διάθεση, σ' αυτό το τεύχος, θα παρουσιάσω μία ερωτική επιστολή τού 1928 γραμμένη στο Γαλαξειδί από κάποια νέα, ονόματι Κούλα. Η επιστολή εστάλη στο Μόδιον Τιθορέας σε κάποιο Γιώργο. Παρουσιάζει όμως και φιλοτελικό ενδιαφέρον ο φάκελος, με σφραγίδες «Αμφισσα», «Τηλ. Γραφ. Γαλαξειδίου», και για πρώτη φορά παρουσιάζουμε μία σιδηροδρομική σφραγίδα «Κιν, 2 ΛΑΡΙΣΣΑ».

Ευθύμιος Γ. Μαρμαρέλης

«...συναντήσεις»

Τους έβλεπε καθημερινά επί ένα μήνα, κάθε χρόνο, την ίδια ώρα και στο ίδιο περίπου σημείο. Εκείνοι, ένα όρμημο ζευγάρι, γύριζαν από τον πρωινό τους περίπατο κι εκείνη πήγαινε για το μπάνιο της. Στην αρχή διασταυρώθηκαν χωρίς να ανταλλάξουν κουβέντα -άγνωστοι ήταν μεταξύ τους. Στη συνέχεια, λες και ο τόπος και ο χρόνος να τους έδωσε τη δυνατότητα μιας οικειότητας, χαμογέλασαν και την επόμενη μέρα, σχεδόν ταυτόχρονα, «Καλή σας μέρα», ακούστηκε από εκείνη, «Good morning» από εκείνους.

Της είχε γίνει συνήθεια να τους ανταμώνει, έστω για λίγο, να αντικρίζει το χαμόγελό τους, να νιώθει την ευγένεια στο βλέμμα τους. Αυτό έφτανε για να συνεννοηθούν χωρίς λόγια. Πόσο κράτησε αυτή η σχέση; τρία χρόνια; Πέρσι περίμενε να τους δει πάλι. Δεν εμφανίστηκαν. Προς το τέλος τού μήνα είδε εκείνον να έρχεται από την αντίθετη κατεύθυνση. Μόνος. Ήταν κυρτωμένος οι όμοι του ή της φάνηκε; Δεν την προσπέρασε. Κοντοστάθηκε και την κοίταξε μ' ένα θλιμμένο χαμόγελο στα χείλη χωρίς να πει τίποτα. Κατάλαβε.

Φέτος για κείνη καμία αλλαγή στην καθιερωμένη της διαδρομή δεν παρατηρήθηκε. Ωσπου μια μέρα ένα αυτοκίνητο σταμάτησε δίπλα της. «Καλημέρα», άκουσε να της λένε σε σπασμένα ελληνικά και πόσο ευχάριστη ήταν η έκπληξη, όταν είδε πως ο οδηγός ήταν εκείνος. Δεν ήταν μόνος. Μία πολύ καλοβαλμένη κυρία τον συνοδεύε.

Τις επόμενες ημέρες τους έβλεπε να περπατούν ή να κάθονται στο παγκάκι, τη χαιρετούσαν και της χαμογελούσαν. Όμως κάτι δεν της πήγαινε, κάτι την ενοχλούσε. Προσπαθούσε να βρει την αιτία. Ναι, της έλειπε το χαμόγελο εκείνης που γνώριζε χρόνια. Από τη στιγμή που το συνειδητοποίησε, ηρέμησε μέσα της. Οι συναντήσεις αυτές ήταν από τις ωραίες στιγμές τής ημέρας. Δεν ήθελε να τις χάσει. Συνέχισε, λοιπόν, την καθημερινότητά της, ικανοποιημένη με ό,τι αυτή της χάριζε.

E.M.